Година. I | Гр. Добричъ, 8 Ноемврий 1901 г. | Брой 16

ДОБРУДЖАНЕЦЪ

ОРГАНЪ НА НАРОДНАТА ПАРТИЯ

ЗЪ ДОБРИЧСКА ОКОЛИЯ

НАРОДНА БИБЛИОТЕКА 29 ДЕК 61

ГОДИШНИЯ АБОНАМЕНТЪ
вѣстника е: 6 л., полугодишно 3 л.
За въ странство годишно 10 лева

Абонирание безъ прѣдплата нѣма да се уважава.

Неплатени писма не се приематъ, ржкописи не се врѫщатъ.

ИЗЛИЗА ЕДНАЖЪ ВЪ СЕДМИЦАТА.

Единъ брой 15 ст. Единъ брой 15 ст.

МѢСТЕ
Всичко що се отнася до вѣстника, се адресира до редакцията му, въ гр. Добричъ, улица „Тотева".

ТАКСИ ЗА ПУБЛИКАЦИИ:
за квад. с/м на I стр. . . . 20 ст
„ „ „ „ IV „ . . . 10 ст.
За приставски и др. обявления на IV стр. по 3 ст. на дума.

ВАЖНО.

Прѣдъ видъ, че вѣстника ни се распространява въ петь пѫти по-вече отъ другитѣ вѣстници въ градътъ ни, затова обръщаме вниманието на всички лица и мѣста, които иматъ изпълнителни дѣла за публикации отъ сждебнитѣ пристави; че обявленията отъ всѣкъвъ родъ, като ще могатъ да се четатъ отъ петь пѫти по-вече лица, публикувани въ нашия вѣстникъ, таксите на петь пѫти по-евтини отъ другитѣ вѣстници, издаваеми въ градътъ ни а е голѣмъ интересъ на взискателитѣ, а най по-вече на длъжницитѣ, поради че обявленията ставатъ всеизвѣстни.

Съобщаваме на всичкитѣ си приятелски настроени и въобще на всички мѣста и въ Куртъ-Бунарската околия, че отнѣдѣ по въпроси, касающи се до вѣстника ни да се отнасятъ до г-на Стефанъ Ковачевъ, който е натоваренъ отъ редакцията да ржководи кантората въ Куртъ-Бунаръ, да записва абонати, доставя новини и материалъ отъ нея околия, които се сочатъ сега къмъ Варненския окржгъ.

ВАЖНО!

Купувайте само истински Руско-Американски галоши съ марка трижгълникъ:

Пазете се отъ галоши съ фалшива марка.

Единствени прѣдставители за Варна и Суменъ.

1—3 БРАТИЯ ГЕРЧЕВИ.

Обявление.

Подписаний обявявамъ на интересующитѣ се отъ днесъ почвамъ да продавамъ дърва горение материалъ отъ собственната ми на възрасть 20—25 годишна, находящъ въ с. Харманлъкъ Ичеларовска община. Продажбата се извършва на декарь, съ 20 лева — за отсечения отъ единъ дървенъ материалъ заедно съ тржнето. Билетитѣ се продаватъ въ с. Харманлъкъ.

с. Харманлжкъ, 5 Ноемврий 1901 г.

За почитание: **Димитръ Енскарлатовъ**

Гр. Добричъ, 7 Ноемврий 1901 год.

Знаятъ читателитѣ ни, че заявлението противъ градско-общинския ни съвѣтъ, обсипано съ 860 подписа на почти всички избиратели—солидни Добрички граждани е поднесено вече г-ну министру на Вѫтрѣшнитѣ Работи съ молба да се разтуря младоидеалническия ни общински съвѣтъ. Мотивитѣ, които сж изложени въ него сж тъй очибиющи и фактитѣ отъ нарушение на самоуправлението и злоупотрѣбление съ общинскитѣ притежания сж тъй възмутителни, щото даватъ всеизвѣстната характеристика на всѣки младоидеалъ, та ний не най-малко не се съмняваме и въ най-малкото колебание за разтурянието на съвѣта ни отъ когото и да било.

Противъ растурянието на съвѣта е само пасмена а на Радославова, която и не обвиняваме въ поддържание на тѣхния любимъ Ташо, защото изгубватъ тлъститѣ кокалчета; но насъ изненада извѣстието, какво г-ца К. Ковачева, градския ни лѣкаръ въ сказката си дадена на 29 м. м. отъ името на женското въ градътъ ни дружество „Майчина Грижа" съ темата „благосъстоянието на гр. Добричъ", е изтъкнала защитата си на Таша прѣдъ събравшитѣ се като помежду другото декларирала че: нѣкои „авантюри" искали събарянието на способния ни общински съвѣтъ, въ когото тя има пълна вѣра, че ако пристоялъ още 5 — 6 години, ще направи градътъ ни такъвъ какъвто е билъ гр. Нанси (Франция) гдѣто тя се е възпитала и се е здобила съ титлата Докторъ по медицината?! Изненада ни казваме това извѣстие, защото е непростително на даже и осждително, да партизанствуватъ лѣкари отъ мжжския полъ а камо ли една господжица, която не трѣбва да знай, кой ще й бжде шефъ, стига добросъвѣстно да изпълнява възложената й работа по санитарната часть и да не бжде много сребролюбка . . .

Съ изявлението симпатиитѣ къмъ Таша отъ неговата подвѣдомствена докторка, произвѣло е странно впечатление у всички присъствующи на сказката, защото невмѣстима е хвалбата на такъвъ неграмотенъ, а още повече въ научна сказка да се мѣсятъ партизанства . . .

Ний въ единъ отъ миналитѣ си броеве заявихме и сега заявяваме, че единъ търговски и съ такова съзнателно население градъ, какъвто е нашия, само при управление съ военно положение е допустимо и то до нѣкадѣ да се търпи единъ общински съвѣтъ, на чело на който стои единъ съ джамбазско възпитание безграмотникъ — младоидеалъ и то избранъ съ киртиклъи билети.

За да не бждемъ голословни и да покажемъ на всички ония въ числото на които влиза сега и гр. лѣкарь, които защищаватъ Таша и да ги извадимъ отъ заблуждението, въ което сж попаднали, намѣрихме за умѣстно да дадемъ въ оригиналъ едно саморѫчно Ташево писмо отправено отъ него до г-на Лингорова бившия въ града ни касиеръ на Земледѣлческата касса, въ времената, когато младоидеалитѣ бѣсеха и коляха невиннитѣ граждани и селяни, за да се увѣрятъ казваме, всички въ печалната истина и да не помислятъ, че ний отъ партизанство или други побуждения хвърляме открито стрѣлитѣ си противъ неграмотника; та нека слѣдъ прочитанието му всѣки здравомислящъ билъ младоидеалъ, или другъ, си състави понятие за градската ни глава па и за неговия публиченъ защитникъ Добрички градски лѣкарь.

Ето и въпросното писмо).

Г-нъ Линоровъ!

Понежи иванъ поповъ е дошелъ отъ софия съ Годишнатаси за дания вѣнчни още утре като всяки младъ Човекъ безъ дало мисли много за всякви подробности явявмуж нуждо отъ мелко пари за тая целъ съ ни применъ и ми молъ дамуж заемать малко пари отъ касата азъ му стобщихъ че касиеръ е личенъ приятелъ по Христовъ ще ни подпречи, за това задане ви заяжда, го повикахме и поповъ зяви че има нужда и показа порочителе димиторъ Ангеловъ и иорнъ чехлоровъ за това той съласи понеже на веъ разЧитамъ ще сж ни поповъ съ вреденъ записъ верномъ че нѣма да ма посрамите съ поздравъ

Ташо

Може би ще на обвинятъ нѣкои наши съграждани защо се занимаваме толкова съ Таша, въ надвечерието на паданието му, когато е всѣизвѣстенъ неспособникъ, обаче ний като истински публицисти ще печатаме и за напрѣдъ всички компромитирующи Таша документи, съ които разполагаме, за да послужатъ тѣ за назидание на бждащето ни поколение и се запомни въ какви ржцѣ е билъ изпадналъ нашия търговски градъ, па като така да си съставятъ по-ясни понятия, какво

*) Печатаме го тъй, както е въ оригинала, който се пази въ редакцията ни и който много съ голѣма трудность прочетохме. Грамотность, логика и чуде вали?! . . .

нѣщо е било *младоидѣалъ* и то отъ най голѣма величина, като тѣхенъ младоидѣалически прѣдставитель въ градътъ ни.

Да, тъзи е умственната способность на градския ни кметъ Таша, която се възнаграждава мѣсечно съ 300 лева, и която се защищава отъ друга способна сила на която се плаща сѫщо 300 лева мѣсечно отъ грѣшната ни градска праздна каса, вънъ други възнаграждения и вънъ общинскитѣ постановления.

На край има да направимъ една бѣлѣжка, че въ писмото името Поповъ е бившия ни смиренъ Окол. Началникъ, зетъ на Таша, згоденика е братъ на Попова сега подъ началникъ въ Министерството на Търговията и Земледѣлието и сватъ на Таша, а поржчители Чехларовъ е пасаръ въ градската община и кумецъ на Таша но безъ да притѣжава недвижими имоти, въобще всички сѫ младоидѣали отъ I-ва категория — не земледѣлци, по по такъвъ начинъ зимаха отъ Земледѣлческата Касса 800 лева за младоидѣалническа свадба, когато на земледѣлцитѣ се казваше нѣма пари за васъ . . . . .

Въ заключение ний повторно апелираме къмъ добритѣ си съграждани, да не обрѫщатъ никакво внимание на плащанитѣ агенти а да се сплотятъ като единъ человѣкъ и съборятъ тоя неспособникъ отъ кметското кресло, което толкова незаслужено заема, и го поставятъ на хайванъ пазарж при колегитѣ му цигани, отъ кадѣто биде взетъ отъ съпартизанитѣ му, гдѣто парани и обезоражи единъ пол. стражаръ на прославутия кръволокски митингъ на 28 Декемврий 1898 год.

МѢСТНИ

В. „Нова ера“ въ брой 13 на вѣстникътъ си съобщава въ едно антрафиле, че г. г. Демиръ Атанасовъ и Списаревски отъ градътъ ни биле подали телеграма до Г-на Министра Сарафова съ която изтъквали незадоволствието си за гдѣто Окр. Управитель щѣлъ билъ да ходатайствува за размѣняване единъ вмѣсто други г. г. Добрички и Балчикски Окол. Началници; като добавя, че подобно ходатайство отъ никого не е било правено и че горнитѣ Г-да биле жертва на измамата . . .

Заинтересовахме се да узнаймe що за телеграмма е испратенатъ, и узнахме, че г. Списаревски тържествено заявява, какво нѣмалъ извѣстие отъ подобна, а г-нъ Демиръ е билъ не най жаркия привърженикъ на идеята прѣдъ тукашнитѣ прогрѣсисти да стане това примѣствание?!!... Ето защо ний сме замолени да запитаме „Нова ера“ истена ли е въпросната телеграмма на помѣнатитѣ Господа, за да не стои за въ бѫдуще въ мрака, защото врѣме е вѣче мислимъ ний да позаиграемъ съ отворени карти.

На скоро ще бѫде турена подъ печатъ брошурата: *„Прославутия Добричкий митингъ станалъ на 28 Декемврий 98 год.* въ която подробно ще бѫде отбѣлязано младоидѣалическитѣ му актьори и какво възнаграждение всѣкъ е получилъ за подвизитѣ си.

Замоли ни сме да запитаме Добричкия Градски Лѣкарь: истена ли е че въ самата градска амбулатория е искала **три лева** отъ ученика Петръ Стойковъ за една привѣзка; отъ Мита Николова **четири лева** за лѣкарства въ сѫщата Амбулатория и на много бѣдни е отказвала помощьта си **защоти нѣмали пари . . .**

Получи се едно обстоятелствено писмо отъ г. Орхане, въ което се расказватъ разни не приморжчителни работи за I-я ни сѫдия Ив. Медаровъ при прибиванието си въ него градъ; расказва сѫ за нѣкоитѣ си обиски вѫршини въ квартирата му отъ Сѫдеб. Слѣдователь и пр. и пр. ний пратихме на проверка въпросното писмо и щомъ ни се възвърне ще му дадемъ гластность.

Назначения отъ Таша и удобрения отъ Гр. Лѣкарь Град. Общ. Фелдшеръ Ф. Чернаевъ не притежавалъ качествата на медицински фелдшаръ, защото не билъ издьржалъ слѣдуемия се екзаменъ.

Не можемъ да се на чудимъ поне на това, защо на служби отъ които се искатъ специалностьти се назначаватъ неподходящи лица, дали защото се протежиратъ, или защото другитѣ кандидати обявени въ званието медецин. фелдшари, не се младоидѣали жално! има думата градския ни лѣкарь . . .

Слуша се че I Добричкий Мировий Сѫдия Ив. Медаровъ билъ уволненъ, или щѣлъ билъ да бѫде примѣстенъ; ний въ случая не можемъ отъ да не изкажемъ благодарностьта си къмъ г на министра Радева, за гдѣто ще отърве градътъ ни отъ такъвъ безподобенъ сѫдия.

Младоидѣалнитѣ подсѫдни Министри. Слѣдъ Ивончеза и Тончева, които биле расплатени отъ слѣдствената комисия, и освободени срѣщу 100,000 лева гаранция, почнало се расната на тартора на сопѫдницитѣ Родослаববя, за да обясня какъ и защо осѣнъ, че е протѣлъ толкова невинна Българ. кръвь, но и защо е прахосалъ съ безбожно потьта на данъкоплатцитѣ. Распитванието му траяло 3-дена и показанията му били дълги колкото коленишкитѣ носи, та едвамъ се събрали на 40 обикновени коли хартия.

Важда се че младоидѣалическия шефъ се е възхитилъ отъ протеститѣ, които *подвѣдомственитѣ* му дружники испратиха до „Народни права“ та се е рѣшилъ съ многогласствувания да оправдава всички сиия позорни пристъпления, които е изчьрпилъ противъ свободата и правата на гражданитѣ въ врѣме фаталното си 1 год. властвуване. Слѣдствената обаче комисия не смотря на неговитѣ километрически обяснения се занимавала сега, да го освободили подъ гаранция, или да го постави въ дранколника, до начание разглѣждането на дѣлото отъ държавния сѫдъ.

Демократизирамъ и прогресираме на едро. Явяватъ ни отъ Балчикско, че прѣди 5-6 дена, овчара на Димитръ Ѥновъ отъ с. Сюлюмилъкъ билъ откаразъ на господаря си 600-гѣхъ овцѣ съ скорята и съ кучата наедно въ Романия. Войската ни ужъ пази границата... Тамъ е и командиря на пограничната рота, а цѣли стада се прикарзатъ прѣзъ границата безъ да види, или усѣти нѣкой . . .

Населението сиж спокойно, че живота и имота му се пази. Ступанина на сгадото отишелъ въ Романия и си измѣрилъ овцѣтѣ но мъчно ще си ги вземе обратно.

Денъ по сетнѣ въ с. Гаргалъкъ наемъ Балчикско единъ отъ селянитѣ ударва съсѣда си съ котъ въ главата и го умъртвилъ. Спора е билъ за наемъ на единъ волъ. Нѣмаме ли право да кажемъ слѣдъ горнето че ний се демократизираме и нѣмаще нужда отъ силна полиция, закона и с рога сѫдъ.—Да, ний прогресираме . . .

Пожари. Както въ Балчикско, тъй и по нашенско подпалванията на слама кѫщи е на свойта епоха. . . На П. Янакевъ отъ с. Дж. ютъ Орманъ е изгорена в ичката слама, а така сѫщо и на П. Калиновъ отъ с. Яладжа, Стойчо Петровъ отъ с. Гьоре, К. Янѫза, въ Кулъкчий на Геор. Попова въ с. Чаапрѫж-гьоръ, въ Кара гьозъ Куюсу, Орта Куюсу др. постоянно ставатъ не запомнени пожари: на Апостолъ Георгиевъ отъ с. Каралезъ изгорала модната кокошарница съ всички земледѣл. принадлѣжности, която била усигорена на Друж. Балканъ за 4000 л., сѫщо била изгорена кѫщата на Минчо Казандѫ-евъ отъ с. Чапрь-харманъ.

Анкета. Всезнѣстни сѫ „обиранитѣ“ съ свойте фалшиви маниери; като узнаха вече, че изгубватъ кметството отъ ржцѣтѣ си, дошли до изумление и не знаятъ що да вѫршатъ. Телеграфирали въ министерството, че петицията противъ тѣхъ била подписана отъ . . . единъ человѣкъ; министерство то е командировало Варненския началникъ? Желѣзова съ самото заявление, да разузнай истиностьта; не стига това нахалство, но Таше при пристигането на г. Желѣзова *пише му официално*, че събранитѣ *860 подписи* биле цигански . . т. е. отъ неговитѣ колеги; до колкото узнахме въ заявлението нѣма *нито на единъ християнинъ подписа* и Таше получилъ едно заслужено изобличение. Питатъ се нѣкой наивни хорица, какъ ще живѣй Таше за напрѣдъ въ града като и официално лѫже; ний съобщаваме на подобнитѣ си съграждани, че Таше такъвъ му е билъ занята—джамбазлѫкъ, който изисква винаги лѫжата, защото кьоравъ конь за здразъ никога не може се продаде безъ лѫжа и пр. та и въ случая като най първитѣ граждани официално нарекълъ цигани, е вслѣдствие на **неговото възпитание. . .**

Отъ провѣрката на фактитѣ излѣзе вс[illegible] вѣрно и нѣщо по-вече и че не 1600 лева А[illegible]невъ взималъ за мѣстото въ татарско-армен[illegible] махла, гдѣто е построено Ташевото училище, [illegible]цѣли 4600 л., която сума изтеглилъ още во вр[illegible] на кланетата въ Дуранъ-Кулакъ извършени [illegible] брата му . . .

Ний заявяваме още отъ сега, че не сме [illegible]волни *само* отъ растуряние на съвѣта но на т[illegible]ваме да бѫде разрѣшено да се даде подъ с[illegible] за да получатъ съотвѣтственото за беззаконн[illegible]нимъ наказание. Прочие подъ сѫдъ пристѫпили [illegible]

За дажденето „Кръвнина“ що взема общи[illegible] отъ всѣки закланъ добитъкъ се разузнава чу[illegible] „обиралничества“ ний нѣма да съобщаваме с[illegible] за да не попрѣчимъ на бѫдѫщата сѫдебна [illegible]ственна комисия на която публично всичко ще [illegible]вимъ слѣдъ като се конституира.

Обща хроника.

Съобщаватъ отъ Лондонъ съ дата [illegible] того, че военния министръ г-нъ Родрикъ [illegible]жалъ рѣчь, въ която заявилъ, че продължен[illegible] на Англо-Бурската война се дължало на б[illegible]скленното третирание?! на въстаницитѣ; [illegible]вителството било убѣдено, че съпротивлен[illegible] на бурятѣ трѣбва да се съкруши, за която [illegible]нови войски ще бѫдатъ испратени въ ю[illegible] Африка.

в. „Nord deutche allgemiine Zeitung“ [illegible]щава, че за наслѣдникъ на досегашния по[illegible]никъ въ Лондонъ Графа Хауведъ билъ из[illegible]ченъ пълномощния Министръ на Прусия въ Х[illegible]бургъ, Графъ Метерлъ.

Вслѣдствие на голѣмитѣ морски бу[illegible] които влачѣли изъ англійскитѣ брѣгове до [illegible]ло загинали 120 души. Германския изра[illegible] „*Agnes*“ който отивалъ отъ Шилъ за Хамбу[illegible] потѫналъ и трима души отъ екипажа му се [illegible]вили. Единъ митническа параходъ засѣ[illegible] близо до Грантонъ, 23 души отъ екипажа [illegible] биле удавени. Тъй сѫщо и единъ французк[illegible] раходъ идящъ отъ Кента засѣдналъ и 17 д[illegible] отъ екипажа му се удавили.

Нѣколко вѣстници увѣряватъ, че мъ[illegible] отегчѫкитѣ които силитѣ сѫ направили на [illegible]ховния комисарь на Критъ Принцъ Георги [illegible]тая относително за замѣняванието на мѣ[illegible] народната войска на острова, съ чисто грь[illegible] войска.

Междинародното социалистическо бю[illegible] поканило на 3 того въ Брюксель съ единъ м[illegible]фетъ социалистическитѣ парламентарни гр[illegible] на всичкитѣ страни да се застѫпятъ въ п[illegible] на Бурятѣ по въпроса за концентрационитѣ [illegible]чала въ Южна Африка и да интерпелиратъ [illegible] настоящитѣ си правителства по въпроса за [illegible]ритѣ. Манифеста билъ подписанъ отъ всич[illegible] иностранни членове на бюрото въ това чис[illegible] отъ англичанитѣ.

Ескадрата на Контръ Адмирала Каяр[illegible] 4 того пристигнала въ Сира и размѣнила [illegible]дравления съ грѫцката ескадра. Населени[illegible] посрѣщнало по най симпатически начинъ [illegible]цускитѣ моряци.

Отъ Парижъ заявяватъ, че вѣстни[illegible] като говорили за кървавото сбиване въ И[illegible]салимъ между католици и православни, иска[illegible] желание щото мѣжду Русия и Франция [illegible] постигне едно съглашение по този въпро[illegible] да се избѣгнатъ лошитѣ послѣдствия за [illegible]стиние-то въ Турция.

На 4 того единъ новъ случай отъ [illegible] билъ констатиранъ въ портъ Елисавета.

На в. Keilniche geitung съобщаватъ [illegible] Петербургъ, че Китайского правителство [illegible]тило 500000 рубли или половинъ милионъ [illegible] за построяванието отъ ново на църквата на [illegible]ката легация, която била разрушена прѣзъ вр[illegible]смущенията, и да се построи единъ православ[illegible] манастиръ въ Пекингъ.

Начиная отъ 3 того ще се издаватъ ч[illegible]патенци, за корабитѣ, които заминаватъ [illegible] Цариградъ. Медицинското прегледване въ [illegible]скитѣ пристанища за произхожденията отъ [illegible]риградъ се отменява.

Кой е заржчалъ пощенскитѣ марки? нѣколко врѣме насамъ въ употрѣбление сѫ [illegible]витѣ пощенски марки, изработени въ Русия, [illegible]неже за тѣхната поръчка не е обявяванъ

инъ търгъ, нито пъкъ сж искани оферти отъ таритѣ на пощенски марки, молиме официо а министра-прѣдсѣдателя и министра на ф:-итѣ г. П. Каравеловъ — в. „Прѣпорецъ“ да въ чие врѣме е взето рѣшение да се за-ватъ нови пощенски марки съ лика на Пе-Царско Височество Господаря, или за постановление на министерския съвѣтъ, коя дата е: по какъвъ начинъ сж заржчани итѣ: съ търгъ ли или безъ търгъ, и кой конкурентитѣ е далъ по износна цѣна Ис-отговоръ на тия запитания, защото въ итѣ сж вложени половинъ милионъ лева, и то циркулира слухъ, че марки̇тѣ сж били чени отъ друго мѣсто, а не отъ минис-терство, а на г. Каравелова е наложено просто ги приеме, безъ възражения, и да заплати та, което е и станало

Сиромаха Каравеловъ. На 8 м. м. г. Ка-ловъ прѣдъ софийскитѣ избиратели, които у правили овация по поводъ избора за на-ни прѣдставители въ София, *казалъ, че е си-тъ и сиромахъ ще остане.* По поводъ на това, щаватъ ни, че сиромахътъ бай Петко Кара-въ сега отъ държавната хазна теглилъ отъ стерска заплата 15,000 лева; прѣдстави-ки като на президентъ министръ—3000 лева; ни като депутатъ за извънредната (4 мѣ-) и сегашната редовна (два мѣсеци)—3600 продажбата кжщата си въ Пловдивъ за ище — 15000 лева и отъ заплатата на г-жа велова, като учителка въ софийската дѣви-а гимназия — 4800 лева, или прѣзъ лѣто всичко — 41.400 лева. Отъ сега нататъка равеловъ не ще ние съ кратунка вода, нѣ сѣда на триножно столче и да пръ-и отъ нщенци збени гащи. **„в. Вѣсти“**

Тайно съглашение. Едно забѣлежително щение предаваме на читателитѣ. Отъ София изпратъ на в. „*Rappel*“ единъ страненъ , който се распространявалъ изъ България, г. г. Каравеловъ и Цанковъ съставили глашение за да подготвятъ държавенъ ратъ въ полза на Иосифъ Батембергъ, ма-братъ на покойния български князъ.

Името Батембергъ подължава съобщението, ень денъ още е популярно въ страната, като съ него е свързано въспоминанието бѣдата при Сливница. Привърженцитѣ на и претендентъ разчитатъ на подржжката на и“ **„Б. Новости“**

Разсърдилъ ни се. Околийския ни лѣкаръ ръ Тончевъ ни се разсърдилъ защото сме го кали въ бр. 12 отъ м. м., че взималъ заедно лѣкарь 8 напалиона въ *самата държавна* за една малка операцийка, на и 40 л. за ство. Той тржбялъ, че 40 л. билъ далъ на ря г. Скопеца; обаче отъ справката, която дохме се установи, че г. Скопецъ не е взе-ни 40 ст.... Тогава питаме ний отъ гдѣ сж ни тия лѣкарства за операцията, и гдѣ е вне-мата?... Индеферентность г. Докторе. . . .

Замолени сме да запитаме Русенското Кре-акционнерно дружество „Гирлянъ“, какви и др. разноски имать право агентитѣ му да тъ при слючване нови заеми, или промѣня на полици, защото се говори, че вземали за телеграфни и др. такси, които длъжницитѣ ть, че нѣмали право на тѣхъ.

Протести противъ тютюневия монополъ. ень въвеждането отъ г. Каравелова мо-на тютюна, се биле испратени до На-го Събрание протести отъ тютюнопроиз-литѣ въ: Хасково, Сг. Загорско, Пловдив-Кубинско, Пещерско и отъ много др. мѣста.

Отъ Цариградъ явяватъ, че вслѣдствие ресението въ Ерзерумъ, всичкитѣ жители и персонала на чужди̇тѣ консолства сж ли подъ шатри. Материалнитѣ повредѣ доста значителни има и нѣколко человѣ-жертви.

Дипломатическитѣ сношения на 28-й м. м. Франция и Турция се вече подновени. ся искания отъ страна на Франция се удо-рени отъ Турция.—Съвѣтника при Фран-то посолство въ Цариградъ г-нъ Бапедъ ъвилъ на 29 м. м. прѣвъ официална визита нистра на Външнитѣ дѣла Тевикъ Паша.

На 29-й м. м. въ Парижъ въ магазина ь“ на градския домъ, експлодирала една бомба, която причинила паника между ага; человѣчески жертви нѣмало, и по-итѣ не сж голѣми. Предполага се че случ-дължала на чиновницитѣ, които искали ина да бѫде затворенъ въ недѣлнитѣ дни.

Вслѣдствие експлозията на единъ топъ отъ Англійския воененъ корабъ „*Soverion*“ който отивалъ отъ Платея за Малта на 29 м. м. биле умъртвени единъ офицеръ, петь войници и 19 смъртоносно изранени.

В. „Tagblatt“ съобщава, че вслѣдствие срутването на четиря кулдала въ мината Лудвигъ II-й 70 души работници биле заровени отъ които 3-ма биле убити 25 ранени а останалитѣ спасени.

Административния съвѣтъ на арбитражния Сждъ въ Хага е свиканъ за днесъ, за да вземе едно рѣшение по предложението на Буритѣ относително Южно Африканския въпросъ.

Понеже Френско-Турския конфликтъ е окончателно урѣденъ. Франц. ескадръ заминала на 28 м. м. отъ Митилинъ.

Демократически монополъ. Въ 13 брой на вѣстникътъ си помѣстихме на I-ва страница едно стихотворение подъ насловъ „Демократъ“ съ псевдонимъ „Храбрий“ билъ монополизиранъ демократически и главно неприкосновенъ за който цѣлъ демократическия в. „Народенъ листъ“ изсипалъ цѣлъ кошъ хули по нашъ адресъ въ брой 34-й на вѣстникъкъ си. Вмѣсто хули и вмѣсто да сж провъзглася за неприкосновенъ тѣхния „Храбрий“ по добрѣ бѣше ако Видинския ни събратъ да поговоряше нѣщо по съдържанието на въпросното стихотворение, защото ако стихотворенията на демократическия Храбрецъ биле красени *минало-годишния демократически календарь*, насъ на радъ нѣкъ случай, че и на нашия „Храбрий“ стихотворенията ще красятъ другъ *не демократически календарь*... сити сме отъ демократически шашарми.

ДОПИСКИ

Господине Редакторе,

Много мероприятия за подобрението на земледѣлието и скотовъдството въ страната ни, увѣнчани или не съ успѣхъ, се прѣдприеха отъ Министерството на Търговията и Земледѣлието: разни закони, отваряне земледѣлчески училища, окржжни конкурси и пр. и пр.; но пакъ ако погледнешъ на насъ земледѣлцитѣ, ний сме най-окаяни, най-разнебитени по отношение материалното ни положение. „Здружавайте се“, провикне се нѣкой. Дигне се оделия за здружаване до като се избератъ нѣколко кокалановци, които вмѣсто 5-тѣхъ да намалятъ на 3, тѣ ги качватъ на 10!

Ужъ се потикна напредъ земледѣлието и скотовъдството ни, като се въвѣдоха разни земледѣлчески машини и се подобриха малко расите на разния добитъкъ, добрѣ, но земледѣлецъ пакъ е гладенъ, пакъ нѣма! Гдѣ е разковничето на всичко зло? Какъ и кой ще помогне на нашия земледѣлецъ? Сегашното Демократическо правителство излѣзе безсилно, защото всичко каквото извърше и върше за подобрение на земледѣлцитѣ бѣше и е, не за въ полза на земледѣлцитѣ, но за въ полза на своя джобъ. Училищата не да оха земледѣлци, а чиновници. Само конкурситѣ показаха малко успѣхъ, но съвсѣмъ слабъ и безполѣзенъ, защото имашъ добъръ конъ, хубава крава, хубаво жито, но изкарашъ го на пазаръ, нѣма кой да го купи. Въртишъ се въртишъ, дадешъ го „йокъ пахаи“ и отидешъ купишъ малко соль, малко салунъ, съберешъ се съ нѣкой приятелъ, рѣчешъ да се почерпишъ, бръкнешъ въ джоба, 5 пари нѣма, на току кажешъ на кръчмаря: „пиши ги!“ Ахъ, тѣзи кръчмари, видишъ ли ги какви сж кротки, но лукави като котки, криятъ си нектитѣ до врѣме, че като те подематъ, Богъ да ти е на помощь.

Една отъ най-главнитѣ причини за сиромашията на нашия земледѣлецъ може да се отгаде и на кръчмаритѣ. Тамъ, гдѣто попа и ласкала не сж добрѣ съ кръчмаря, биватъ гонени. Въ нашето село напримѣръ учителитѣ заедно съ свѣщеника ни се помжчиха да отклонятъ селянитѣ ни отъ кръчмитѣ съ отваряето читалище, вечерни училище и пр. но зло си испатиха. За учителитѣ двѣ години наредъ се държаха Постановления, които като пълни съ мотиви неполкрѣпени съ основателни факти, надлѣжнитѣ училищни власти видели за добрѣ да ги оставятъ безъ послѣдствие. Ами попа той знае какъ живѣе въ село. Много пъти ми е казвалъ: „Когато отида въ друго село на епорията си, свѣтва ми на очитѣ и сѣкашъ че захващамъ да дишамъ по добрѣ въздухъ, ама тамъ азъ не се намисамъ въ нищо, пъкъ тукъ ужъ добро да направишъ пъкъ то зло намирамъ“. Втора причина за сиромашията на нашия земледѣлецъ сж много и притрупани даждия. Конституцията ни ужъ запрѣтява дѣлението народа на касти, а днескашнитѣ законодатели отдѣлятъ земледѣлеца отъ другитѣ касти и го товарятъ най тежко. Кое съсловие отъ народа ни плаща на 10 едно и отъ капитала и отъ печалбата? Единчкитѣ само народняци намалиха десятъка по сега хопъ 2000000 го увѣличиха Ами нѣщата повинность правилна ли е? Единъ бѣдякъ, който никой нѣщъ не вижда нѣщъ, плаща еднакво съ тѣзи търговци, които съ милиони килограми стока прѣкарватъ на день по тѣхъ.

Третята и главна причина е, гдѣто нѣма пазаръ за нашата стока. Закара земледѣлеца житото си на келя: не може да я продаде самъ, а търговеца съ зайкоджитѣ си знаятъ работата, не стига гдѣто имъ взематъ стоката съ най-низки цѣни, ами и паритѣ имъ даватъ съ горенъ куресъ, а не както вървятъ на пазаря. Така щото, до като се намѣри пазаръ на произведенията ни, до като — не се намалятъ дажбията ни, до като не се научатъ нашитѣ земледѣлци да живѣятъ по економически, защо и никой не може имъ помогне.

Учители и свѣщеници, вие, които живѣете съ народа, не дѣйте се кара по между си, ами уловета се ръка за ръка и напрѣдъ въ неравната борба! Нека Ви гонятъ, нека Ви прѣслѣдватъ . . Исусъ Христосъ за кръстъ сж го разпнали, а той пакъ се молялъ за непрятелитѣ си, като е казвалъ: „Оставете ги, тѣ не знаятъ какво правятъ“. Прочее напрѣдъ, Вие сте, които ще спѣстите народа. Научете го да живѣе економически, научете го да сѣе тѣзи растения, отъ които ще има сравнително по-голѣма полза, дайте му списания и вѣстници, съ които да го поучите на земледѣлие, а не на низко партизанство и Вий ще сполучите. Неграмотнитѣ направѣте грамотни, за да видятъ, и опознаятъ своитѣ доброжелатели и да могатъ да си избираятъ за законодатели хора честни, малко да хортуватъ, а много да работятъ а не тѣзи, които имъ обѣщаватъ златни гори и планини, до гдѣто ги избератъ, а сегнѣ почнатъ да ги ритатъ като съграни цървули, каквито се сегашнитѣ ни властители!

с. С. Б. *Земледѣлецъ.*

До Господина

Редактора на В. Добруджанецъ

Тукъ.

Моля Ви Господине Редакторе въ единъ отъ най близкитѣ бройе на почитаемий Ви вѣстникъ, за обнародвате настоящата ми дописка.

На 15 того бѣхъ слушателъ по углавни дѣла завѣдени отъ разни лица прѣдъ I-то Добричско Мирово Сждилище, мѣжду които бѣ насрочено за разглеждание и углавного дѣло № 87.901 г. завѣдено отъ Добричанина Данаилъ Бончевъ, противъ Г-нъ Иванъ Поповъ тоже отъ гр. Добричъ, а по настоящемъ Подъ-Началникъ въ Горского Отдѣление при Министерството на Търговията и Земледѣлието въ С фия — за нанесение обида съ думи. Слѣдъ разпитъ, както на странитѣ така и на свидѣтелитѣ Г-нъ I-й Добрич. Мир. Сждия, още прѣди да си произнесе резолюцията, прѣложи на странитѣ за излятъ вънъ на салона за помирение, което сториха както странитѣ, така и слушателитѣ на брой 25—30 души излѣзоха въ салона за да видятъ какъ ще се помирятъ—Обвинителятъ съ Обвиняемия, за което помиряване бѣха поставени 2—3-ма отъ Г. Г. Адвокатитѣ, така и 10—15 души отъ гражданитѣ, и при всичкото имъ старание за да ги подобрятъ обвинителятъ Бончевъ по никой начинъ не се съгласяваше да упросяи г-ну Попову, като настоявайе щото да чуе отъ Сждията рѣшението по това дѣло и тържественно заявяваше че който е виновенъ единъ отъ двама имъ, да прѣтърпи приличного си наказание. Въ тойзи промѣжутъкъ г-нъ Поповъ изсъ за гдѣто г-нъ Бончевъ не му отпростива, мѣрка му се и очитѣ г-нъ Добрич. — Бачийски Лѣсничей Ст. Петровъ (който бѣ дошелъ за свидѣтелъ по едно друго Углавно дѣло и още не бѣ призованъ) и за да си искара яда отъ него, или по другъ въ браженія, съ единъ растреперенъ и високъ гонъ, заповѣдъ на г-на Лѣсничея да си отиде въ Канцеларията да работи, като му каза: „*Ти какво стоишъ тука?... Цѣлъ дѣнъ не си ходилъ въ канцеларията си да работишъ!? Хората ми се оплакватъ отъ тебе!?*“. На тия му заповѣди г-нъ Лѣсничея се очуди и се обърна къмъ г-нъ Попова и му каза, че той е дошелъ за свидѣтелъ по едно Угл. дѣло и още не е виканъ отъ сждията за да даде своитѣ си показания и тогава г-нъ Поповъ безъ да каже думица повече и като разтрѣвоженъ и мислѣящецъ продължи своята си разходка изъ салона.— Какъ Ви се виждатъ тия Началнически заповѣди?

Дали г-нъ Поповъ е билъ натоваренъ отъ г-на Министра да дава такива заповѣди по салонитѣ на сѫдилищата на Г. Г. Лесничеитѣ и както въ случая да прави бележка г-ну Петрову прѣдъ такава една публика, мѣжду която беха повечето интелегентни лица? Какво искаше да каже г-нъ Поповъ съ тия си заповѣди? Или искаше да покаже че той е нѣкой вишъ чиновникъ? Или що? Да стресне г-нъ Лесничея че може да го уволни? Но нѣма кусуръ, който младоидеялистъ обича да дава такива заповѣди на г-нъ Петровъ защото било му донесено, че ушъ г-нъ Петровъ билъ надумалъ г-на Д. Бончева да не му опростявалъ и по тая причина искалъ да го отстрани отъ салона. Азъ мисля г-нъ Поповъ, че вие въ нищо не можите обвини г-нъ Петрова нито по работа, нито за доносничество и пр. пр. работи, затова и г-нъ Петровъ да си гледа своята работа. — Да не ви е тѣжко г-нъ Поповъ, щото наказанието Ви е едно отъ най легкитѣ за Васъ; Единъ день тъмниченъ затворъ, 5 лева глоба и всичко на всичко 50 л. Ви вземаха гаранция за неотклонението Ви отъ сѫда.

Моля г-на Министра да обърни вниманието на г-на Попова или пъкъ съгласно закона, трѣбва да го уволни отъ длъжность, понеже противому има завѣдено дѣло № 87|901 г. и по което е вече осѫденъ и на гърдитѣ му лѣжи присѫда.

Съ Почитание:

Единъ Гражданинъ

гр. Добричъ 17 Октом. 1901 год.

До Почитаемата редакция на в. „Добруджанецъ".

Моля Ви, Господинъ Редакторе, да благоволите и дадете мѣсто въ единъ отъ близкитѣ броеве на почитаемия Ви вѣстникъ слѣдующето: Въ брой 8-й отъ 8-й Септемврий н. г. въ в. „Добруджанецъ" 3-а стр. е напечатано едно антрефиле подъ заглавие „Тревога" — въ което мѣжду другого прѣдписва се на единъ фелдшеръ невежество по професията и пр., или же това се отнася лично за мене и за да не остане въ заблуждение читателя, считамъ за нужно да дамъ слѣдующето обяснение:

На 12-й Юлий н. г., командированъ бѣхъ въ гр. Балчикъ да замѣствамъ тамошния Окол. Ветеринаренъ Лѣкарь до завърщанието му отъ отпускъ. Съгласно чл. 14 отъ закона за Санитарно-Ветеринарната полиция и чл. чл. 5 и 7 отъ правилника за прѣглѣдването на добитъка за клание, мѣсото и урѣждането на скотобойнитѣ и мѣсопродавницитѣ, вменява се въ обязаность щото съ взаимно споразумение съ Гр. Общин. Управление да прѣглѣждамъ ежедневно добитъка за клание и мѣсото му въ гр. скотобойна и пр.

Въ качеството си на врѣменно заведующи градската ветеринарна служба стана нужда да взема мѣрки за намалявание числото на изобилствующитѣ скитающи се безстопански кучета и они развждили се въ гр. скотобойна, а още повече, като се научихъ чрѣзъ единъ гр. агентъ, че е имало между тия кучета и бѣсни; длъжность ми се налагаше, да взема бързи и рационални мѣрки за тровенето на кучетата, за запазване общественото здравие.

Понеже, Общината не располагаше съ хапове които да проявяватъ едно скорошно и сигорно дѣйствие азъ бѣхъ принуденъ лично да отида въ аптеката и поръчахъ съ рецепта да се приготвятъ 50 хапове и друго количество въ прахъ. Първите се прѣдадоха на гр. агенти, а второто (прахътъ—*Strychninum Turiaticum* 25 гр.) вземахъ лично азъ да дамъ на навждалитѣ се около гр. скотобойна кучета и котки, съ цѣль щото да измрѣтъ по скоро, защото случвало се е много пати хаповетѣ да бѫдатъ повръщани отъ кучетата или пъкъ сѫ отказвали да ги приематъ.

При всичко че бѣхъ разпорѣдилъ щото присѫтствующи гр. агентъ да слѣди отровенитѣ кучета и да ги зарови на дълбоко вънъ отъ града, обаче, това не се извърши по неизвѣстни за мень причини и лѣшоветѣ сѫ били изоставени по цѣли дни по улицитѣ и изѣдени отъ мишкитѣ които сѫщо измрѣли отровени.

Отъ горното ще видите Г-да, че не на мень и на мѣсто „невежество" се пала отговорностьта за станалата „Тревога", *а е станала вслѣдствие немарливостьта на Балчишкото Общ. Управление.*

гр. Добричъ 28 Септемврий 1901 г.

Съ Почитание:

Ветеринаренъ Фелдшеръ: Н. Кандовъ

(В. Р.) Коментарии сѫ излишни мислимъ...

Гр. Балчикъ, 12 Октомврий 1901 год.

Отъ нѣколко врѣме въ града ни упорито се говори за растурението на градски общ. съвѣтъ. Най сетнѣ почнаха нѣколко граждани да разнасятъ и петиция, да събиратъ подписи за бламирението на състава. По принципъ, идеята е похвална, понеже има вече доста сериозни мотиви, обаче, би желателно отъ подобенъ характеръ въпроси да се разрѣшаватъ публично и дружно, а не тайно и задкулисно.

Не ще да трия, че какъ Кмѣта на е доста интелегентенъ мѫжъ и може би съ добри идеи, обаче на ли не може да работи самостоятелно, а се води по диктовката на вѣчно-призрания отъ населението на цѣлата околия — А. Люстановъ, както се води и цѣлия съвѣтъ, въ който е членъ. Вонятъ се отъ съвѣтитѣ на този человѣкъ, който е билъ единъ отъ актиоритѣ на Дур. Кулакскитѣ кланета, като радославистъ тогава, гдѣто се повалиха въ черния гробъ десятки земледѣлци, покри се въ трауръ и се остави безъ подпора стари и немощни родители, сумма жени вдовици и дѣца сиратета. А политиканствуванието му, его въ що се състои: уволнявание и назначавание на чиновници на общинска или же на държавна служба, чрѣзъ което сполучи да си състави една шайка, ала за злощастие, да не кажа за щастие, за това си повѣдение изѣде велнъжъ една хубава плѣсница отъ Г-жата на единъ уволненъ държавенъ чиновникъ: да се поставя на чело въ всѣко едно движение, като въ всѣка манджа мирошия и да работи по общественни въпроси въ интереса на частности: не ще съмнение, че тъй поставена работата не може да прогресира.

Гражданинъ.

Отворено писмо

До Господина

Министра на Финанси въ

Въ Ст. СОФИЯ.

Господине Министре,

Съ запретително писмо № 4, отъ 5 Августъ т. г., IV Сю юманлжкский Дъ. Бирникъ, Балчикска Околия, ми искаше за недоборъ и текущи данаци 871 л. 82 ст., като съ сѫщото писмо ме прѣдупрѣждаваше, че ако не му внеса данака си, най късно до 15 сѫщий м-цъ, налагалъ запоръ на всичката ми тъзи годишна храна. На 16 сѫщий м-цъ, се яви въ село и ми запечата хамбара въ когото отдѣлихъ, отъ тъзи годишната слаба реколта едвамъ 80 хектолитри ячемикъ и 65—жито за сѣме и прѣхрана. На 10 Септемврий внесахъ срѣщу данака си 121 л. 87 ст., като мислѣхъ остатъка отъ около 250 л., да му внеса при втора обиколка. На 22 текущий мина прѣзъ селото ми, въ като не му внесохъ данака си на 23-й дойде отпечата хамбара ми и ми взема 60 хектолитри жито и 30—ячимикъ. На молбата ми, да не ми проглава сѣмето, понеже за сега имамъ приготвена за засяване з мя около 900 декара и че данака ми е погрѣшно обложенъ, защото за единъ имотъ съмъ обложенъ два пѫти и че съмъ подалъ заявление до Главний Бирникъ не обърна внимание. Житото и ячемика ми сѫ продадоха, та азъ за на прѣлѣтъ ще му търся лѣсното, нъ питамъ Господинъ Министре, защо бирника не ми продаде храната прѣзъ Августъ*) когато струваше пари, а сега когато цѣната е ниска и защо ми държа хамбара запечатанъ два тѣсеца и половина и защо не ми даде възможность да си продамъ храната самъ а ме прѣтоварѝ съ разноски и защо не ми врѣчи червено извѣстие № 7 за гогова да ма секвестира, гдѣ и въ кой законъ сѫ разрѣшени тия дѣйствия на подвѣдомственниятъ Ви бирникъ. Освѣнъ това защо на 22 того, въ с. Куртдуманъ, въ кръчмата на А. Т. е говорилъ публично, че нѣма да ми остави нищо, ще испродаде всичко за единъ данакъ отъ 700 лева, какъ ще ми испродаде всичко, когато притежавамъ имотъ за 35,687 л., 24 вола, 25 крави и 35 коня хергеле. Това не показвали, че чиновницитѣ Ви съ службата отмъщаватъ . . .

Съ настоящето си не искамъ милость, нито помощь, Г-нъ Министре, а да видите какъ чиновницитѣ Ви помагатъ на земледѣлеца, какъ потъпкаха деиза Ви — който имахте като опозиционеръ. Сѫщо да чуятъ и г. г. Народнитѣ Прѣдставители отъ земледѣлческата организация, които Ви сѫ продадоха за една паница леща какъ помагате на земледѣлеца, та прѣтъ сегашната сесия да подновятъ декларацията си и подържатъ.

с. Ормандженъ Балчикско — Димитровъ день 1901 г.

Неико Х. Гунчевъ

*) Ами „мсраториума" (р.)

ВАЖНО ЗА ЗЕМЛЕДѢЛЦИТѢ.

Американското търговско дружество въ България обявява на интересующитѣ се, че въ Варненски му складъ се намиратъ за продан

Плугове отъ най-новитѣ Американски системи. По своята лекость и здравина, тѣ сѫ просто подражаеми. Направени сѫ отъ чист стомона. Цѣна отъ 40 до 70 зл. единия, — спорѣдъ величината и

Кукурузо-трошачки, малки голѣми, направени отъ стомона, най добра работа съ съвършени низски цѣни.

Жетварнитѣ ще сѫ зачудят земледѣлцитѣ по своята практ ность. Безъ да иматъ нерги, кол лѣсно се кѫсѫтъ, тѣ извършва работата си точно и прѣвъзходн Тѣ сѫ освободени отъ излишна тѣжесть на досегашнитѣ жетвар и сѫ положително най-добрата права въ Америка. Цѣна 550 лева едната.

Вѣячки които причистват храната отъ всѣкакви примѣси нечистини.

Вършачкитѣ ни сѫ революционирали вѣршидбата въ Бъл рия. Тѣзи, които сѫ ги виждали работятъ, било тукъ, било въ ю България, сѫ се въсхищавали доброкачественната имъ работа. вѣнъ гдѣто вършѣятъ чисто и е номично,—тѣ правятъ сѫщеврѣме плѣва, „мѣтка като мишина", осо но приспособена за добитъкъ. Ц отъ 9000 до 20000 лева зл. е га, спорѣдъ видътъ и величина Тѣзи цѣни включаватъ и локомоби

Помпи за кладенци, които се въведѣтъ особенно въ дооруда всѣки земледѣлецъ ще спечели в ме и срѣдство по снабдяван кѫшлата си съ вода, както и п ието на добитъкътъ си.

Всѣкакъвъ родъ земледѣл ски машини отъ най усъвърш ствуванитѣ изоорѣтения – се пр ватъ съ умѣрени цѣни.

Интересующитѣ ся за по дробни свѣдения умоляватъ ся, се отнесѫтъ до главния агентъ дружеството: **Г-нъ Д-ръ С. И. Ш лоевъ въ гр. Варна.**

Отъ сѫщитѣ машини е ос ванъ складъ подъ ръководство **г. А. П. Гуневъ въ г. Добри** срѣщу хотелъ „Зора".

Отговорникъ В. Колевъ
Варна, Печатница на Хр. Н. Войниковъ

Година. I | Гр. Добричъ, 16 Ноемврий 1901 г. | Брой 17

ДОБРУДЖАНЕЦЪ

ОРГАНЪ НА НАРОДНАТА ПАРТИЯ

ВЪ ДОБРИЧСКА ОКОЛИЯ

ОБЩ. НАРОДНА БИБЛИОТЕКА 20 ДЕК 1901

ГОДИШНИЯ АБОНАМЕНТЪ
на вѣстника е: 6 л., полугодишно 3½ л.
За въ странство годишно 10 лева

Абонирание безъ прѣдплата нѣма да се уважава.

Неплатени писма не се приематъ, ржкописи не се вржщатъ.

ИЗЛИЗА ЕДНАЖЪ ВЪ СЕДМИЦАТА.

Единъ брой 15 ст. | Единъ брой 15 ст.

Всичко що се отнася до вѣстника, се адресира до редакцията му, въ гр. Добричъ, улица „Готева".

ТАКСИ ЗА ПУБЛИКАЦИИ:
за квад. с/м на I стр. . . . 20 ст
„ „ „ „ IV „ . . . 10 ст.
За приставски и др. обявления на IV стр. по 3 ст. на дума

Обявление.

Търговската кжща В. Щаадекеръ, Варненский клонъ, за разни земледѣлчески и индустриални машини, обявява за знание на своитѣ клиенти, че въпрѣки злоупотрѣбението на довѣрието ѝ отъ страна на бившия ѝ управитель Марко Розенталъ, тя, ще продължава и за напрѣдъ операциитѣ си въ България съ най-голѣма точность и услужливость.

Управитель на Варненския ми клонъ, остава за напрѣдъ, Господинъ Г. Ивановъ, къмъ когото моля, клиентитѣ ми да иматъ пълно довѣрие.

Гр. Варна, 15 Октомврий 1901 г.

В. Щаадекеръ.

Явна благодарность

Пчеларовското Църковно настоятелство изказва своята благодарность къмъ **Тоню Василевъ** *отъ с. Кьсѣмъ-кьой, за „благоволи да подари за църквата ни „Иванъ Богословъ" едни църковни одѣжди стойность 120 лева.*

Хвала на такива добродѣтелни християни пожертвователи; дано послужи тия щедръ подаръкъ за примѣръ на мнозина си християни отъ църковната ни община.

с. Пчеларово, 14 Ноемврий 1901 г.

Предсѣдатель на Църков. Н—ство,
Свещеникъ **Ив. Мирчевъ**

ИЗВЛѢЧЕНИЕ ОТЪ РѢЧЬТА Г-НЪ ТЕОДОРЪ ИВ. ТЕОДОРОЗЪ НАРОДЕНЪ ПРѢДСТАВИТЕЛЬ И ПОДПРѢДСѢДАТЕЛЬ НА ЦЕНТРАЛНОТО БЮРО НА НАРОДНАТА ПАРТИЯ ПО ФИНАНСОВАТА ПОЛИТИКА НА БЪЛГАРИЯ.

(Произнесена на 2-й того отъ трибуната на Народното Събрание).

Слѣдъ прѣгледа на вжтр. и външната политика на правителството, г. Теодоровъ се спрѣ къмъ финансовото положение на страната. Той заяви най-напрѣдъ, че той и неговитѣ приятели ще се въздържатъ да не подкрѣпятъ отговора на тронната рѣчь, именно онзи пасажа, който се отнася до бѫдѫщитѣ финансови мѣрки на правителството. Какви сж тия мѣроприятия, не се казва въ тронната рѣчь. Прѣдставителитѣ отъ Народната партия не би имали нищо противъ подписването на отговора, ако прѣдварително се знаеха тия мѣроприятия и се виждаше, че съ тѣхъ не се нарушава съглашението, направено прѣзъ февруари мѣсецъ тая година между прогресисти, демократи и народняци. Като съединително звено, като *trait-d'union* при това съглашение е било условието, да се не прави заемъ съ реално-ефективенъ залогъ въ една или друга форма. Заемъ казватъ нѣмало още сключенъ. Но прѣговори за такъвъ се водятъ. И има много причини да се вѣрва, че се водятъ възъ основата за реаленъ залогъ. Какви сж условията, не се казва още. Тогава е прибързано да се иска съдѣйствието на Народното Събрание за едно нѣщо, още неизвѣстно. Народнитѣ прѣдставители не трѣбва да си даватъ подписа, че ще съдѣйствуватъ за приемането на мѣрки, които тѣмъ още не сж извѣстни!

По нататъкъ той се спрѣ върху начина, по който нашето правителство води прѣговоритѣ за единъ заемъ. Изпраща се единъ български министъръ въ Парижъ, седи тамъ два мѣсеца, и се връща съ праздни ржцѣ. Изпраща се подиръ това други български министъръ, и той се връща съ праздни ржцѣ. Да се пращатъ по тоя начинъ българскитѣ министри, да се унижаватъ, да тропатъ по кантитѣ на банкитѣ е крайно неблагоразумно.

Тука г. Теодоровъ бѣ прѣкжснатъ и запитанъ, защо Стоиловъ бѣ ходилъ въ Вѣна, на което той отговори, че е ходилъ по въпроса за акцизитѣ за договора съ вѣнското правителство, а не да се споразумѣва съ банки за заемъ и при това върналъ се е съ окончателно придобитъ резултатъ — подписанъ договоръ.

По-нататъкъ обясни, че само изпращането на двама дори министри е не само унизително за държавата ни, а е и врѣдно за самото дѣло. Отиването на единъ министъръ по чуждитѣ банки да хлопа за заемъ, и връщането му съ праздни ржцѣ, е отъ естество да подбие още повече нашия кредитъ въ странство. Хората не могатъ да знаятъ, какви сж истинскитѣ прѣчки за сключването на единъ заемъ, и като виждатъ, че единъ министъръ не може да сполучи въ своята мисия, тѣ прѣдполагатъ всевъзможни въображаеми прѣчки, и отъ всичко това кредитътъ на страната страда твърдѣ много. Другадѣ и по други въпроси, когато стане нужда да отиде нѣкой министъръ на чужбина да върши нѣщо отъ името за държавата, то той или прѣдварително се осигурява за успѣхъ, или ще вземе съ себе си жена си и дѣцата си и ще се накани ужъ да иде на нѣкоя баня да се цѣри, та въ случай, че не сполучи въ мисията си, това да се не отразява върху кредита на страната. А у насъ министритѣ отиватъ демонстративно да излагатъ и себе си и страната.

Слѣдъ това г. Теодоровъ каза, че той и приятелитѣ му, като не искатъ да подпишатъ отговора поради пасажа за финансовитѣ неизвѣстни мѣроприятия, искатъ съ това и да направятъ едно прѣдупрѣждение на правителството, да му кажатъ, че ще ожде рискувано, че ще бѫде гибелно да се сключва сега заемъ съ реаленъ залогъ. Едни заслѣпени партизани биха постжпили другояче: тѣ би съ готовность подтикнали правителството, да влѣзе въ пропастьта, която зѣе прѣдъ него. Но прѣдставителитѣ отъ Народната партия не гледатъ така на своитѣ обязаности.

Тукъ м-ръ Сарафовъ прѣкжсна оратора и му каза, че тѣ ще взематъ отговорностьта за всичко.

Г-нъ Теодоровъ продължи, та обясни, че правителството може би ще иска да подражае на Иванчовото правителство и да излѣзе дори да се хвали, че кой знае, какви блага ще потекатъ за страната отъ подобенъ заемъ. Нека се не лъжатъ отъ подобни хвалби. Такива же сжщи хвалби се правѣха отъ прѣжде-бившето правителство, и когато се внасяше законопроектътъ за десятъка, както и когато се внасяше г. Теневиятъ законопроектъ за съкровищнитѣ бонове. А печалнитѣ резултати и отъ двѣтѣ мѣрки днесъ всѣки вижда. Въ всѣки случай отъ тоя заемъ никакви лари нѣма да влѣзатъ въ страната. Това съ прѣкжсване на говорителя потвърди и г. Каравеловъ, като заяви, че наистина пари нѣма да влѣзатъ въ страната споредъ заема, но ще се изплатятъ сжществующитѣ текущи дългове.

Характерно е, каза по-нататъкъ г. Теодоровъ и това, дѣто правителството прѣдставлява работата, като че заемътъ става съ една банка, а не съ нѣколко съюзени. Това заяви и г. Каравеловъ.

Тука м-ръ Сараѣовъ се обади отъ мѣстото си та каза: „Нима г. Каравеловъ не знае, та вие знаете", съ което искаше да посочи, колко много държи правителството на това, че то има работа само съ една банка.

Г-нъ Теодоровъ не се смути, а продължи и доказа, че не е възможно да се сключва заемътъ само съ една банка. По г. Теневия контрактъ до извѣстно врѣме, което още не е изтекло, България се задължава да не прави

отъ другадѣ заемъ безъ съизволение на стария синдикатъ. И нашето правителство не е могло да направи нито една единична стъпка по заема, безъ да влѣзе въ прѣговори съ стария синдикатъ. Прѣговоритѣ за тоя заемъ не трѣбва по никой начинъ да се съмнѣваме, че се водятъ въ съгласие съ тоя синдикатъ. Това го налага на българското правителство съ контрактно задължение. Прочее, не съ една банка, а съ нѣколко банки нашето правителство прѣговаря. Другъ е въпросътъ, сбаче, колко банки ще подпишатъ на контракта, може само една банка да подпише. Това не значи още нищо. Или по-добрѣ то значи много нѣщо, което съвсѣмъ не е въ полза на правителството. Тука г-нъ Теодоровъ се спрѣ, та обясни, че банкитѣ охотно не се подписватъ, че тѣ прѣдпочитатъ да се скриятъ задъ една, товъ за тѣхъ е много по-прѣдпочтително. Той обясни че въ 1898 година е ималъ мжчнотия, докато накара повече банки да се подпишатъ. за да свърже съ формални задължения повече отъ тѣхъ, та въ бждще, когато ще рекатъ да ни правятъ мжчнотии, всички да взематъ нравствената отговорность за тѣхъ. Той обясни, какъ Дайче банкъ е прѣдложила други банки да подпишатъ вмѣсто нея, а тя не искала да подпише, защото ще дойде въ противорѣчие съ себе си поради мжчнотии, които бѣ правила по-рано на българското правителство. Стана явно отъ обясненията на г. Теодоровъ, че правителството съвсѣмъ не трѣбва да се хвали съ това, че издѣйствувало само една отъ *старитѣ* банки да са подпише на контракта. Това може да е важно за послѣдователитѣ на правителството, които сж слушали отъ господа министритѣ, когато сж били въ опозиция, да викатъ противъ нѣкои отъ банкитѣ и да агитиратъ съ тѣхнитѣ имена; но фактическото участие на тия банки въ заема безъ тѣхното подписване въ контракта не може да се смѣта за печала.

Накратко слѣдъ това г. Теодоровъ посочи, колко пагубно ще бжде за насъ, ако се уловимъ въ капана, който ни се готви. Той обясни, че монополътъ на тютюна, това се вижда и отъ законопроектътъ, който явява тронната рѣчь, че ще се внесе тая сесия въ Народното Събрание: защото ние пакъ съ контрактъ съ сжщитѣ банки не можемъ да промѣняваме сжществующия законъ за тютюня понеже бандеролътъ е заложенъ — ако сега ни се прѣдлага да измѣнимъ тоя законъ, то нѣма съмнѣние, че се прави от съгласието на самитѣ бачки, което не може да се даде, освѣнъ ако банкитѣ искатъ да взематъ тютюневия монополъ за гаранция. — Скоро обаче банкитѣ слѣдъ реалнитѣ приходи отъ тютюна ще турятъ ржка на други реални приходи и най-послѣ ще заграбятъ и нашитѣ желѣзници, тъй като ние по-нататъкъ не ще можемъ да направимъ никакъвъ заемъ безъ реални гаранции.

България, каза г. Теодоровъ, не е пропаднала. Той вѣрва въ нейнитѣ сили, тя лесно ще излѣзе отъ тая криза, която е искуствена и врѣменна. Нека тя се неподава днесъ тъй свръжатъ ржцѣтѣ. Настояванията на банкитѣ не трѣбва да ни плашатъ. Съ тѣхъ се бори Стоиловото правителство, прѣзъ 1898 г., и ги побѣди. И днешното правителство, той вѣрва, че може да изкара борбата съ честь за България. Банкитѣ не могатъ да продаватъ нашитѣ облигации. Тѣ само заплашватъ. Мжчнотиитѣ по-вече сж създадени отъ тѣхъ. Тѣ ни сж дали пари за желѣзници. А желѣзници никждѣ въ свѣта не се изплащатъ съ четиригодишни заеми, какъвто е г. Тенения. Тѣ би трѣбвало да улеснятъ българското правителство съ отлагане а ортизацията на тоя краткосроченъ заемъ. Ние имаме право да искаме това.—Въ заключение г. Теодоровъ каза, че той се надѣва, че българското правителство ще се възползува отъ това прѣдупрѣждение. Въ всѣки случай, до като, обаче, правителството държи висящи своитѣ финансови мѣроприятия, и прѣдстивителитѣ отъ Народната партия ще оставятъ ржцѣтѣ имъ да висятъ въ въздуха и ще се въздържатъ, да не подписватъ отговора.

Слѣдъ това г. Теодоровъ поиска да отговори едно по едно на обвиненията, хвърлени отъ разни страни върху Народната партия. Министръ-прѣдседательтъ силно се възпротиви на това. Г-нъ Теодоревъ му възрази, че щомъ е било оставено на министритѣ и на тѣхнитѣ приятели да изсипятъ толкова несправедливи обвинения върху Народната партия, той не разбира, какъ може да му се запрѣтява да защити своята партия. Това е необходимо да стане и за Народното Съорание, и за публиката, която слуша, и за общественото мнѣние, инакъ всички ще кажатъ, че народнящитѣ нѣма съ какво да отговарятъ, затова не отговарятъ.—Министръ-прѣдседательтъ, като разбра колко несправедливо е да обвиняваш и послѣ да запрѣщаваш на обвиняемия да се защищава, обърна се и каза на народнитѣ прѣдставители, *че ако въ тѣхнитѣ глави „има капка съвѣсть, тѣ трѣбва да изразятъ банкитѣ*". — *Но банката отраздни само г. Каравеловъ.* Прѣдставителитѣ останаха да слушатъ. Остана да слуша и г. Бѣлиновъ, безъ да се чувствува докаченъ отъ това, че г. Каравеловъ ще смѣта, понеже не е излѣзълъ, че нѣма въ главитѣ си „капка мозъкъ".

Г-нъ Теодоровъ се ограничи да отговори поне на обвиненията, които се направиха отъ министерската маса, отъ самия г. Каравеловъ. Той обясни, *че не е било прѣстжление, както казва г. Каравеловъ, а налѣжаща нужда намалението на поземления данъкъ.* Тоя данъкъ и сега е много по-тежъкъ, отколкото другадѣ. Въ 1894 година цѣлото Народно Събрание съ всичката опозиция е настоявало да стане това намаление. И навсѣкждѣ другадѣ гледатъ да намаляватъ прѣжитѣ данъци и да ги замѣняватъ съ косвени, които и по-лесно се събиратъ и по-лесно се прѣнасятъ, па ако не сж наложени върху първи необходимости, тѣ сж и по-справедливи. Правителството на покойния Стоиловъ не наложи акцизъ на сольта, напримѣръ, а го наложи на газа, на захарьта, на спирта и прочее артикули, отъ които всѣки не се нуждае отъ еднакво количество, и слѣдователно много повече ще плащатъ богатитѣ отколкото бѣднитѣ. Нѣма съмнѣние, че при замѣняването на единъ данъкъ съ други, всѣкога е възможно да ставатъ грѣшки въ прѣдвиждането на новитѣ приходи. Така се случи и съ народняшкото правителство. Прѣдвиденитѣ приходи отъ акцизъ не постжпиха. Господ. Гешовъ не веднажъ и не два пжти на врѣмето си посочи, че подобни и много по-голѣми грѣшки въ такива случаи се правятъ и въ най-уреденитѣ въ финансово отношение държави. Непостжпването на достатъчно приходи отъ косвенитѣ данъци се обяснява и отъ нѣкои случайни причини. Първата година, понеже реформата се разгласи много по-рано отъ нейното прокарване, търговскиятъ свѣтъ се възползува отъ това и си приготви прѣди проектътъ да стане законъ, голѣмъ запасъ отъ стокитѣ, които имаше да се облагатъ съ акцизъ. Прѣзъ 1896 година имаше пъкъ голѣмо плодородие по лозята, та ракията, на която не се взима акцизъ измѣсти спирта, който се подлага на акцизъ. Прѣзъ 1897 година имахме извънреднитѣ наводнения. Всичко това намали приходитѣ много повече, отколкото би се намалили тѣ поради погрѣшно прѣсмѣтане. Ето какъ[illegible] на, та не можаха да се *прѣмахнатъ* дефицититѣ, защото дефицити въ нашия бюджет[illegible] има още отъ 1884 година дори и до дне[illegible] Господ. Теодоровъ се спрѣ тука, та прѣдста[illegible] таблица на тия дефицити отъ 1884 годи[illegible] до 1897 година по смѣткитѣ на Финансов[illegible] министерство.

По нататъкъ г. Т. обясни, че правит[illegible] ството на покойния Стоиловъ, и слѣдъ [illegible] видѣло, че все още остава дефицитъ въ бю[illegible] жета, не съжалило за направенитѣ намал[illegible] въ поземления данъкъ. То е могло, за да [illegible] пуши дуката, да се повърне и увеличи [illegible] ново поземления данъкъ. Но то не е стор[illegible] това, не само защото нѣма по-лоша полит[illegible] отъ това днесъ да строишъ едно нѣщо, а [illegible] да го събаряшъ, а още защото е чувствува[illegible] че ще бжде несправедливо да се облага зем[illegible] дѣлческото население съ такъвъ тежъкъ [illegible] нъкъ. И то се наело прѣзъ 1898 годин[illegible] намѣри други изходъ, и намѣри дѣйствит[illegible] тоя изходъ. Като взе прѣдъ видъ, че жел[illegible] ницитѣ не се правятъ само за настоящето [illegible] коление, че тѣ ималъ много по-голѣмо знач[illegible] за идощитѣ поколѣния, и тогава тѣ въ до[illegible] тъчна мѣра ще дадатъ своитѣ ползи, пра[illegible] телството на покойния Стоиловъ намѣри [illegible] крайно справедливо да конвертира наш[illegible] заеми, като ги направи отъ една страна [illegible] по-малки лихви отъ 5% на 4%, а отъ дру[illegible] и по дългосрочни, да се изплатятъ въ р[illegible] стояние на 59 години намѣсто въ разстоя[illegible] на 30—40 години. Отъ това годишнитѣ с[illegible] прѣдвидѣни за изплащание на тия заеми [illegible] станатъ по-малки, и по тоя начинъ дефи[illegible] тътъ ще се покрие.

Тука г. Теодоровъ се спрѣ, та посо[illegible] по колко е щѣло да плаща България годи[illegible] за изплащане на своитѣ дългове, ако бѣха [illegible] реализирали народняшкитѣ договори. С[illegible] явно, че въ бюджета за тая цѣль не е щ[illegible] да се прѣдвижда повече отъ 15 милиона [illegible] 300 хиляди лева, когато днесъ се прѣдв[illegible] датъ цѣли 24 милиона. А като се смѣтн[illegible] печалата, която щѣхме да имаме, ако се [illegible] мѣха и Източнитѣ желѣзници, ясно се виж[illegible] колко спасително е щѣло да бжде за Бъл[illegible] рия положението и по отношение на дефи[illegible] титѣ, и по отношение на нашата желѣзнопъ[illegible] политика. Мимоходомъ г. Теодоровъ обяс[illegible] това, че Народната партия е оставила [illegible] на нашитѣ книжа въ Вѣна съ 114.30 [illegible] фиор. въ Берлинъ 98.50, въ Лондонъ 97—[illegible] а сега тѣхниятъ курсъ е въ Вѣна 95.30, [illegible] Берлинъ 84 и въ Лондонъ 81—83. Ажи[illegible] е оставила 4%, а сега е 14%. Тя е [illegible] рила 525 километра желѣзници, а е остав[illegible] 1311, които щѣха да стигнатъ до 1600. [illegible] бѣха се завзели Източнитѣ желѣзници. И [illegible] сни, че часть отъ оставениятъ дефицитъ [illegible] дължи и на 5 милиона, похарчени за войн[illegible] А тия пари, г. министъръ Паприковъ ще [illegible] сни, че е било високъ патриотически д[illegible] да се отпустнатъ. Самъ г. Паприковъ [illegible] салъ единъ грамаденъ рапортъ отъ 24 [illegible] до Министерския Съвѣтъ по тоя въпросъ.

Господ. Теодоровъ съжали, че договори[illegible] сключени отъ правителството на покойния [illegible] иловъ, гласувани отъ Събранието и одоб[illegible] отъ Княза, не се реализираха, защото б[illegible] ужъ съсипателни, защото били гешевтар[illegible] защото най-послѣ били сключени отъ на[illegible] няци именно. Сега всѣки вижда, колко го[illegible] грѣшка се е направило тогава. *Ние в[illegible] ще сме доволни, ако можеше да се по[illegible] положението отъ 1898 година, онова п[illegible] жение въ което остави България прав[illegible] ството на Нар. партия. Но това дне[illegible]*

можно. Не трѣбва обаче да мислимъ положението е отчаяно. Трѣбва да вѣрв Българин. Тя ще бѫде способна да ве отъ мѫчнотитѣ безъ унижение. Нека помнимъ думитѣ на покойния Стои-че **„България плава, но не потъва“.**

А.

МѢСТНИ

Ще се уреди ли пощенското сношение градътъ ни? Разрѣшението на тоя въпросъ, ресува почти цѣлия ни градъ, а най-вече , които имать постоянна нужда отъ услу-на пощата.—Пръснатия прѣди единъ мѣсецъ ъ, че съ наемателя на пощата се водѣли говори за установяване ежедневна поща у Варна и Добричъ се посрѣщна отъ всич-ърговци съ въсторгъ.

Когато повторно въ брой 14 на вѣстни-си писахме по това, мнозина ни упрѣкнаха егърпѣливость. Ний поискахме да провѣримъ дностьта на циркулирующия слухъ, за еже-ното пощенско съобщение, отъ компетент-мѣсто се потвърди сѫщото—че се водени говори съ пощосъдържателя, като ни се на-и намѣкъ, че сме прибързали, защото въ-а билъ на дневенъ редъ и въ скоро врѣме ъ да бѫде разрѣшенъ въ удовлетворителна радътъ ни смисъл».

Ний бѣхме готови веднага да поискаме и нение даже, стига да бѫде удовлетворена обществена нужда; обаче все се съмняваме игурностьта на това **обѣщание** и ето, че биле прави, защото вече по вече отъ мѣсецъ , а обѣщаното обѣнъ, че не е изпълнено, ночна и да заглъхва, види се, че само за ване сѫ биле прѣговоритѣ съ пощосъдър-ля . . За насъ е неизвѣстенъ кой е авто-а тоя „фокусъ“, съ който се подиграва цѣлъ ъ градъ. Ако тукашния начальникъ на теле-о-пощенската станция мисли, че съ редов-си посѣщение на станцията изпълнява ностьта си, то никакъ не оправдава добро-нѣние, което сме имали за него; още по-яко той се държи индеферентно къмъ единъ толкова голѣма важность за градътъ ни ость, за разрѣшението на който е потрѣбно него неговото участие. На всѣки случай повторно прѣдупрѣждаваме надлѣжнитѣ лица ста, че и съ това си не туряме точка по въпросъ, който е много важенъ, както упо-ихме за градътъ ни въ частность и за цѣ-ни околия въобще.

Каравеловъ и данакоплатцитѣ. Подадено дующето заявление отъ жителитѣ на с. с. арово, Пери-факѫ и Харманлѫкъ до г-на стра на Финансиитѣ:

„Господине Министре,

Прѣзъ 1897 г. пострадахме отъ наводне-прѣзъ 1898 г. отъ градушка; прѣзъ 1899 а отъ суша; прѣзъ 1900 г. отъ непоноси-за насъ номоне и окъсяване изникването ранитѣ. Държавния бирникъ дойде въ се-ни, състави актове на всички ни, и подъ ора на кметскитѣ намѣстници ни изпращаха р. Балчикъ на скеля. Съ донесенитѣ пари атихме недоборитѣ отчасти до 1899 год. а за сѣене и ядене не ни остана. Бирника е да ни продаде и впрѣгания работенъ до-ъ, но защото бѣше заразенъ отъ болѣсть-шанъ“, остави го дордѣ оздравѣе и втори ще дойде да го продаде. Молимъ отсроч-събирането на данъцитѣ.

Слѣдватъ подписитѣ на жителитѣ на се-Пчеларово, Пери-факѫ и Харманлѫкъ“.

Понеже министра Каравеловъ не е напрѣ-нищо по тая справедлива прозба, отправе-и слѣдующата телеграмма отъ жителитѣ щитѣ села до прѣдсѣдателя на камарата, а до депутата Десевъ:

„Прѣди мѣсецъ подадохме заявление до г. стра да отсрочи часть събирането отъ да-ъ. Пострадали отъ наводнение, градъ, суша оне не ни остана храна за сѣме и ядене. мъ застѫпничеството Ви.

г. Добричъ, 5 Ноемврий 1901 г.

За жителитѣ на селата Пчеларово, Пери-и Харманлѫкъ,

(подп.) Общ. Кметъ: Ив. Василевъ

Какго се вижда, Каравеловъ ще облагодѣ-вуша земледѣлцитѣ.

Отлична Селска нощна стража. На 4-й того вечерьта часа около 11 европейски, съдържатели на селската кръчма въ с. Пчеларово, слѣдъ като отишълъ на седянка, двама души отворили дюгеня му. Нощната стража забѣлѣзала, че се отвари дюгеня и тихомъ доближила като дочакала да влѣзатъ крадцитѣ въ дюгеня, слѣдъ което (стражата) веднага донесла на кметския намѣстникъ. Послѣдния заедно съ стражата отива, отвари дюгеня и хваща крадцитѣ. Единия билъ нѣкой си Иванъ, който е съ неизвѣстно мѣстожителство и е живѣлъ въ с. Дурбалий, а другия билъ хергелджия въ с. Есетлий, и родомъ отъ с. Гебедже (Варненско). Крадцитѣ сѫ вече прѣдадени на властитѣ.

Желателно би било, щото селскитѣ стражи изъ селята да бѫдѫтъ постоянно будни и заловятъ всички подобни крадци, които напослѣдъкъ сѫ наводнили твърдѣ много изъ околиятъ ни.

Разочеровалъ се. Слѣдъ като анкетата всичко установи за общинския ни съвѣтъ, и понеже се мълви вече, че Ташо ще бѫде отдаденъ подъ сѫдъ за извършенитѣ му беззакония, Арсеневъ на 4 того въ кръчмата на Дорбалийски прѣтъ г. г. Щеревъ, Пишевъ, Чамурлийски и пр. публично е викалъ: *„Ако Ташо е вагабонтинъ и маскара, азъ не съмъ такъвъ“.* Отридно нали?... На това се вика: „изтакахъ си платното, ритамъ ти кросното“. Ами четиритѣхъ хиляди и шестстотинъ лева, кой ти брои, г. Арсеневъ, за мѣстото, което не струваше нито 600 лева, нали пакъ Ташо? Пусти мадонделали, какъ сами се самоуничтожаватъ, като видѣха дебелия край!

Отъ нѣколко дни врѣмето тукъ тъй се поправи, че можемъ напълно да го сравнимъ съ пролѣтното Априлско врѣме, но при все това, дървата сѫ пакъ скѫпи, 8—9 лева колата

По поводъ антрефилето бр. 15 на вѣстника ни, съ което съобщавахме; че на единъ тукашенъ учитель му се изгубили документитѣ въ окр. учил. инспекция, Инспектора на Варненското учебно окрѫжие съ писмо № 5258 отъ 7 Ноемвр. н. г. ни прави запитване за да му съобщимъ името на просителя, адреса и датата на заявлението, както и начина на изпращането му. Вслѣдствие на това, редакцията отговаря слѣдующото:

Кандидатътъ-проситель е първостепенния основенъ учитель Дим. Еневъ: заявлението му носи дата 18 VIII-1901, което било дадено сѫщия день на п. инспектора Тодоровъ. Послѣдния отъ своя страна го прѣдалъ на шефа си Фиковъ. По нататъкъ какво е станало заявлението, никой не знае.

Спадване на златото. Въ паричното тържище влалѣе паника Наполеона се харчи днесь 21·20 лева, утрѣ 22 л. други день друго. Нѣкои отъ гражданитѣ отдаватъ това въ свързка съ прѣстоящия заемъ, обаче истината е, че среброто е поскѫпнало, причината на което е събирането на данъцитѣ изведнажъ къмъ края на годината. Това иде да ни покаже колко сѫ биле мѫдри народнитѣ, когато вземаха рѣшение да събиратъ данъцитѣ на части прѣзъ годината. Съ заемътъ пари нѣма да постѫпятъ въ България, и слѣдъ събирането на данъцитѣ, Наполеона ще намѣри номиналната си цѣна и даже по-скѫпо отъ 23 лева.

Панахида. По случай сѫщучването шесть мѣсеца отъ смъртьта на уважаемия отъ всѣкиго покойникъ Гойко Станчевъ, на 10 того се отслужи панахида въ църквата „Св. Георгий“, на която присѫтствуваха неговитѣ ближни и почитатели паметьта му.

Отмъщава. Защото почти всички търговци и еснафи, които имать дюгенитѣ си край „шадраванския“ площадь, гдѣто ставаше до сега седмичния пазаръ сѫ противъ Таша, кметството въ надвечерието на падането си, разпорѣдило пазаря да се прѣмѣсти до ерменската махала, който и се прѣмѣсти. Мѣстото, гдѣто е сега пазаря не е постлано съ камъни нито поне съ пѣсъкъ, кальта е въ голѣмо изобилие, не може да чуешь друго въ пазаря отъ купувачи граждани и продавачи селяни, освѣнъ клѣтви противъ Таша, за гдѣто ги каралъ да газятъ до колѣни калъ. Ний мислимъ надлѣжното мѣсто да се погрижи и внуши комуто слѣдва, че не може всѣкой да си играе съ интереситѣ имъ; ако се има нужда отъ примѣстване на пазаря, мислимъ, първо трѣбва да се приготви за него нуждното мѣсто, *а не въ кальта.*

Има си хасъ на „шадраванската“ площадь да стане хайванъ пазаръ да бѫде лестно за колегитѣ на Таша . . ,

Много строги заповѣди сѫ отправени до финансовитѣ бирници отъ финансиста г. Каравелова, за да събератъ до стотинка всички недобори и текущи даждия до края на тая година. Въ заповѣдьта е казано, че единъ бирникъ, като иде въ едно село *до като не събере до стотинка всичко да не излиза отъ нею село.*

Сега вече всичко ще се управи; затуй Каравеловъ осѫжда г. Гешева, че намалилъ десятъка на земледѣлцитѣ. Пусти думи ѣ дѣла, колко си съотвѣтствуватъ, че ги разбра и най-простия селенинъ. Ами мораториума . . . Ще отговарятъ демагозитѣ . . .

Пожаръ. На 8-й того въ 11 и половина часа прѣди обѣдъ избухна пожаръ въ дюгеня на Юрданъ Стоевъ. Всичкия дюкянъ изгорѣ, не се разпространи пожара благодарение съдѣйствието на нѣкой отъ гражданитѣ ни. Пожарната ни команда изказа чудесно изкуство . . . Всички на брой 6 пожарникари съ свѣтли шапки стояха надъ дюгеня на едно дърво—което сами отсѣкоха и всички паднаха въ дюгеня . . . Повечето се опарихъ, а двама се нараниха; а това не е малко изкуство, да паднешъ въ огъня и пакъ да излѣзешъ . . . да отлична пожарна команда имаме съ още по отличенъ кметъ . . .

Театръ. По инициативата на мѣстното учителско дружество „Развитие“ въ града ни се прѣдстави на 10 того вечерьта пиесата „Семѣйството на прѣстѫпника“ отъ *Giacometti*, съ благотворителна цѣль.

Прѣди да кажемъ дали публиката остана доволна, или не отъ прѣдставената пиеса, считаме за нуждно да спомѣнемъ нѣколко думи и за гледището на нашето обществов върху драматическото изкуство. Посѣтителитѣ на театра у насъ могатъ да се раздѣлятъ на 3 групи: 1). Едни го посѣщаватъ само отъ любопитство; 2). Други ръководими отъ благородната цѣль, за която се дава прѣдставлението; и 3). Отъ съзнание ползата, която принася драматическото изкуство изобщо, и частно на всѣка отдѣлна личность. За осѫждание сѫ хората отъ първата група, заслужаватъ похвала онія отъ втората, а още по-голѣма похвала и уважение онія отъ третата група.

Да се повърнемъ сега върху току що прѣдставената пиеса. Прѣди всичко ролитѣ въ нея не бѣха раздадени сполучливо, за да бѫдемъ по-ясни ще спомѣнемъ, нѣколко думи върху поглавнитѣ роли. Главното дѣйствующе лице е прѣстѫпникъ Конрадо. Тази роля бѣ дадена на г. Р. Василевъ, той можа, съ малки изключения, да се постави въ положението на единъ прѣстѫпникъ, изоставенъ отъ семѣйство и отритнатъ отъ обществото на честнитѣ и благородни хора. Изобщо ролята се изигра доста сполучливо. Ролята на Розалия се изигра отъ г-ца Н. Бъчварова. Вѣнъ отъ всичко друго, само двѣ сѫществени нѣща ни говорятъ много ясно, че тя не е викнала никакъ въ ролята си: 1). Извѣстието за идването на мѫжа ѝ и 2). Срѣщата ѝ съ него.

Всѣки може да си прѣдстави какво изпитва човѣкъ, когато слѣдъ дълги години се извѣсти за идването на милото си сѫщество, обаче при пристигането на Конрадо (мѫжа), Розалия бѣше тъй равнодушна, като че ли е дошелъ нѣкой гость. При срѣщата си съ него тя бѣше много сдържана, когато тя трѣбваше съ сълзи на очи да го разпита за живота и страдалчестата му! . . . Може ли една Розалия, която тъй страстно е любила, да посрѣщне любимия си човѣкъ тъй равнодушно? Може ли тя да не плаче прѣдъ страдалческия видъ на мѫжа си? Колкото Конрадо страдаше, толкова Розалия бѣше равнодушна къмъ неговитѣ страдания.

Ний бихме съвѣтвали г-ца Бъчварова да се не осмѣлява да излиза на сцената съ роли, които не ѝ подхождатъ.

Останалитѣ дѣйствующи лица, макаръ и нѣкои отъ тѣхъ да бѣха негърпими на сцената, но все пакъ играха удовлетворително, сравнително другитѣ.

Макаръ че повече трѣбва да гледаме на цѣльта, когато играятъ любители актьори, но все пакъ, не е злѣ, да се раздаватъ ролитѣ по внимателно.

Обща хроника.

На 13-й прѣзъ нощьта на рѣката Еско се срѣщнали два английски параходи „Алинъ“ и „Богромонъ“, първия отъ който потъналъ; екипажа му билъ спасенъ съ исключение на трима души, които сѫ удавили

Анзеенскитѣ мини, отъ 15000 рудничари 2700 се обявили стачка.

Студентитѣ въ Мадритъ направили голѣми демонстрации. Тѣ хвърляли камъни върху трамваитѣ крастосвали улицитѣ и пѣяли марсилезата като викали „долу"! на Префекта и на Правителството.

Рѣдътъ билъ въдворенъ, но студентитѣ заплашвали, че ще повторятъ демонстрациитѣ си.

Адютантина на султана Хасанъ бей и подполковникъ Неджибъ бей пристигнали въ Мокра на Турско-Черногорската граница съ мисия да разграничатъ заедно съ черногорскитѣ делегати спорнитѣ мѣста находящи се близо до Мокра.

На 26-й м. м. въ Одеса имало два съмнителни случая, които се констатирали че се чумави; отъ тогава на самъ никакъвъ новъ случай не е билъ констатиранъ.

Бившия великъ везиръ Саитъ Паша е назначенъ пакъ за такъвъ на мѣстото на покойния Халилъ Рифатъ паша.

Неджибъ бей Мелхаме е повишенъ на длъжностьта — секретарь на министерстото на вътрѣшнитѣ работи въ Цариградъ. Вижда се че миссията си е испълнилъ вече изъ България.

Вѣхти дългове. Всѣки, помни, че Каравеловъ най много въставаше въ опозиция, противъ плащането на какъвто и да било данъкъ къмъ турция за румелийски данъкъ, сега ни се съобщава, че правителството на коалиционеритѣ демократи и прогресисти водятъ прѣговори съ портата по *уреждане плащитѣ* на закъснелия тъй нарѣченъ румелийски данъкъ, който се възкачватъ на **петь милиона лева.** Не ще съмнение, че ще се управятъ фанансиитѣ ни отъ г-нъ Каравелова!!...

Сждебно слѣдствената комисия по сждението бившитѣ министри свършила дирянето си *по политическитѣ прѣстапления*, за които цѣль е взимала и отъ д-ръ Радославова 20000 лева гаранция за неотклонението му отъ сждеб. дирянне. Види-щемъ слѣдъ като се свърши започнатото дирянне върху прѣстапленията по десятъка, вагонитѣ, хамбаритѣ, шлеповетѣ, лимана и пр. и пр. каква гаранция ще му взематъ.

Военния сждъ въ Севлиево е оправдалъ командира на 1-й артелерийски полкъ г-нъ Сѫбева отъ повдигнатото противъ него обвинение отъ военния прокуроръ.

Една вашинтонска депеша на в. „*Mail and Express*" съобщава, че Американското правителството е направило енергически постѫпки спрямо България въ случай че прѣговоритѣ за освобождението на Мисъ Стонъ не бждатъ успѣшни. Дипломатическия агенъ Дикенсонъ билъ получилъ вече пълномощие да дѣйствува въ името на правителство си въ това направление

И тъзъ добра. Кадѣ е Мисъ Стонъ отъ кадѣ се дири...

Тъй като карантината на нашата граница за произхождениятa отъ Цариградъ е вдигната конвенционния тренъ ще заминава въ осемъ часа вечерьта отъ Цариградъ.

Отъ Цариградъ явяватъ, че шефовитѣ и управляющитѣ дѣлата на чуждестраннитѣ мисии направили първата визита на новия великъ Везиръ Саидъ паша.

При разискването въ Австрийската камара на депутатитѣ отговорътъ на тронното слово, предсѣдателя Фонъ Селлъ заявилъ, че интереситѣ на двѣтѣ държави изискватъ щото мѣжду Австрия и Унгария да се постигне единъ справедливъ компромисъ относително тройния съюзъ. Министра Предсѣдателя заявилъ още, че съюза билъ единъ залогъ за общия миръ, който дава по голѣма сигорность и на тритѣ контрактющи страни; забѣлѣжително за тройния съюзъ било и съгласието по мѣжду Австроунгария и Русия, които можали да вървятъ задружно относително Балканския полуостовъ и развитието на Балканскитѣ държави.

Семѣенъ журналъ „Мода и домакинство", издава се въ София отъ издателка-редакторка Елена Ушева. Цѣна 12 лева, а за ученички 10 лева годишно и 5 лева полугодишно, заедно съ всички кройки, които се прилагатъ къмъ журнала, прѣпоръчваме го на всички грамотни домакинки, понеже отъ него могатъ се научи сами да съшиватъ разни горни и долни дрѣхи по кройкитѣ и наставленията, а въ другъ и да приготовляватъ разни вкусни ястия споредъ наставленията въ сѫщия журналъ.

Господинъ Ив. Ев. Гешевъ, шефатъ на народната партия и бившия прѣдсѣдатель на Народното Сѫбрание се завърналъ отъ Букурещъ въ София. Твърденията на нѣкой вѣстници, какво г-нъ Гешевъ ималъ намѣрение да се присели въ Букурещъ е съвършено не вѣрно.

Декларацията на Каравеловъ. При разискването отговора на тронното слото на 29 окт. слѣдъ бѣлѣгящата речь на г Бобчевъ противъ проекта, станѫтъ министръ прѣдсѣдателя Каравеловъ и казалъ слѣдующитѣ думи: „*Увеличението на данъцитѣ, увеличенията на поземления налогъ 1,500,000 лева не е грѣшка*, а заслуга на правителството, защото то ще прѣдстави поради това увеличение единъ бюджетъ безъ дефицитъ. *Г-нъ Гешевъ направи прѣстѫпление, когато намали данъцитѣ*". Человѣкъ трѣбва да се възмути отъ такъвъ тенгьозлюкъ на Каравеловъ. Този езикъ на псевдодемократа доказва неговото шарлатанство, демагогство. Е на отъ главнитѣ му *заслуги*, за които се обѣщаваше прѣди да дойде на власть, че ще направи на българското население, бѣ *намаленнего на данъцитѣ, особено на земледѣлеца*, а сега такъво намаление се счита отъ него за *прѣстѫпление*. Да, Народната Партия не направи „*прѣстѫпление*", че намали данъцитѣ на земледѣлцитѣ, а напротивъ направи това, което се дикуваше отъ финансочата ѝ политика. Нека всичкитѣ прѣстѫпления на Народната Партия сѫ отъ тая категория, не както „заслугитѣ" на демократа, увеличение на данъци, както внеждание на монополи и пр., найотгорѣ изпѫждание на Князь и прѣдаване на турцитѣ българска земя. **в. „Източний край"**.

Княза въ трамвая. Прѣди нѣкой день, Н. Царско Височество се качилъ въ електрическия трамвай, за да отиде до княжеската зоологическа градина. Въ Трамвая билъ и Варненский народенъ прѣдставитель г. Кр. Мирски, когото Господаря, мѣжду друго, запиталъ и за впечатлението, което му се направили думитѣ на пещерския народенъ прѣдставитель, г. Такевъ по поводъ разходитѣ, които сѫ правили за княжески перални и пр. Г-нъ Мирски отговорилъ на Негово Царско Височество, че всѣки познава г. Такева за *бращолѣвецъ* и никой не дава внимание нѣ неговитѣ *бращолевния*, най паче по поводъ на тоя въпросъ.

Г-нъ Мирски е единъ отъ серизнитѣ членове на демократическата партия и приятель на г. Такева. **„Новини"**

Официално разпространенитѣ въ странство слухове, за смъртьта на краля Драга, вслѣдствие на нѣкакво си покушение, или самоубийство сѫ лишени отъ всѣкакво основание.

Отъ Мадритъ явяватъ, че въ артелерийската казарма въ Корона станало експлозия, когато солдатитѣ испразнювали патронитѣ си. Имало трима души убити и 17 смъртоносно ранени.

Въ Атина на 8-й того подиръ пладнѣ станалъ единъ митингъ, на който присѫтствували 20000 души: мѣжду студентитѣ и въоражената сила има збивания и стрѣлание съ револверъ. Слѣдъ митинга манифестантитѣ кръстосвали изъ улицитѣ на града. Нѣколко души стрѣляли срѣщу Министра Прѣдсѣдателя безъ да го наранятъ, Редакциитѣ „*Asti*" и „*Akrropoles*" се пазили отъ войската; имало седемь души убити, 30 ранени и мнозина контузени. Опозиционнитѣ депотати държели буйни рѣчи верѣдъ тълпата. Говорѣло се че въоръжени хора се събирали въ университета, гдѣто студентитѣ стоели на военна нога.

Камарата на депутатитѣ избрала за свой прѣдсѣдатель министерския кандидатъ Ретиносъ; вълнението мѣжду студентитѣ продължавало но всички мѣрки биле взети на 9-й того.

Новия Великъ Везиръ. Изборътъ на Султана на Кючукъ Сали паша за Великъ Везиръ се посрѣщналъ твърдѣ благоприятно отъ турскатѣ кръгове а особено отъ населението. Кючукъ Саидъ паша, ако и да билъ фанатикъ мюслюманинъ, билъ обаче добъръ патриотъ и честенъ человѣкъ, който ималъ винаги прѣдъ видъ интереситѣ на страната.

При встъпванието си на длъжность Саидъ паша е испратилъ до всичкитѣ вали една телеграма съ които имъ строго припоръчвалъ испълняватъ точно волята на Султана, и искалъ щастието и благодѣнствието на всичкитѣ свои поданци безъ разлика на вѣра и народность!...

Отъ Атина съ дата 10-й того явяват че Митрополитъ Прокопий, Началника на жандармерията и Градоначалника си подали оставкитѣ. Генералъ Васосъ е назначенъ на начальникъ на въоръжената сила. Студентитѣ прекарали нощьта въ университета. Вѣстницитѣ желали да обнародватъ статии съ примирително съдържание.

Камарата на депотатитѣ се събрала 10-й того за да състави бюрото си. Тя изглежда твърдѣ развалнувана, мнозина депотати говорили по мѣжду си. Министритѣ отсѫтствували. Депотатитѣ отъ опозицията рѣшили да се изпрати една делегация, която да ги покани да дойдатъ въ камарата. По улицитѣ особено при камарата и прѣдъ университета имало мнозина развълнувани групи отъ хора, които сѫ тъмнили за нови манифестации.

Министритѣ отговорили на делегатитѣ, че мѣркитѣ, които вземали за подържанието на редъ не имъ позволявали да присѫтствуватъ на засѣданието; но на др. день ще се явятъ и искатъ отъ камарата да имъ гласува довѣрие. Засѣданието слѣдъ това се вдигнало защото имало достатъчно число прѣдставители. Опозицията слѣдъ това съставила протоколъ, съ който заявявала че: понеже общественния рѣдъ бѣ компрометиранъ тя оставяла всичката отговорность на правителството. Множеството ако и мира опозицията при излизанието имъ отъ камарата. Г-нъ Дракумисъ държалъ една рѣчь къмъ тълпата, въ която силно нападна правителството.

Нова коалиция. Споредъ най постѣдни свѣдения отъ София се установява, че е вече отъ положителенъ единъ съюзъ между демократи и стамболовисти, които притривали единъ другому и сѫ готвѣли да се съединятъ и подѣлятъ властьта. Прѣди 1 — 2 мѣсеца не говоримъ за по рано, нѣмаше по ожесточени противници отъ колкото помѣжду стамболовисти и демократи; мимо това нѣма нѣщо по лѣсно отъ сливанието мѣжду единъ Петко Каравелов и единъ Димитръ Петковъ, защото единия е учитель—другия е ученикъ, а черната джамия е станала църква, та се забрави...

Стачката на машиниститѣ отъ българскитѣ желѣзници е въ предпадвечерието на избухването си. Мотивировката имъ била, че М-ра Общ. Сгради вмѣсто силни, опитни и здрави лица назначавалъ млади и неопитни свой протежета на тая тежка и пълна съ отговорность служба.

На 1-й того работницитѣ при с. Своге, далечъ отъ София, на брой 150 человѣка обявили стачка при тунелъ № 7.

Негово Царско Височество Князътъ 10-й того отпатувалъ за Виена, и щѣлъ да се завърне въ скоро врѣме заедно съ дѣцата, които щѣли да прѣкарятъ зимата въ Евксиградския палатъ.

На 12 того, въ 6 ч. сутринята, слѣдъ нѣкои се испълниха формалноститѣ, които изисква закона и въ присѫтствието на официалнитѣ лица се извърши въ дворътъ на Варненский Окръженъ затворъ обѣсванието на прочутия разбойникъ—примкаджия Лазъ Ахмедъ Османовъ, родѣнъ отъ Варненский, Пловдивский и Ст.-Загорски окръжни сѫдилища за куп убийства. Обществото, наистина, се утърва отъ единъ мръсенъ и опасенъ разбойникъ—примкаджия.

Вчера Варненската Окръжна Постоянна комисия се е произнесла по заявлението противъ сегашния ни общински съставъ, подадено отъ сѫгражданитѣ ни, като единодушно е приела за уважителни мотивитѣ, по които се иска растурянето на общинская ни сѣвѣтъ състоящъ отъ обирали на чело съ Таша. За прѣдседатель на тричленна а комисия е назначенъ г. Стефанъ Кѣневъ, а за сѣвѣтници г. г. Кадчо Т. Свиловъ и Сююдовъ.

Отговорникъ **В. Колевъ**

Варна, Печатница на Хр. М. Войниковъ.

одина. I | Гр. Добричъ, 23 Ноемврий 1901 г. | Брой 18

ДОБРУДЖАНЕЦЪ

ОРГАНЪ НА НАРОДНАТА ПАРТИЯ

ВЪ ДОБРИЧСКА ОКОЛИЯ

НАРОДНА БИБЛИОТЕКА 29 ДЕК 1 МЕЛЕ

ГОДИШНИЯ АБОНАМЕНТЪ
вѣстника е: 6 л., полугодишно 3 л.
За въ странство годишно 10 лева

абонирание безъ прѣдплата нѣма да се уважава.

Неплатени писма не се приематъ, ръкописи не се връщатъ.

ИЗЛИЗА ЕДНАЖЪ ВЪ СЕДМИЦАТА.

Единъ брой 15 ст. Единъ брой 15 ст.

Всичко що се отнася до вѣстника, се адресира до редакцията му, въ гр. Добричъ, улица „Тотева".

ТАКСИ ЗА ПУБЛИКАЦИИ:
за квад. с/м на I стр. . . . 20 ст
„ „ „ IV „ . . . 10 ст.
За приставески и др. обявления на IV стр. по 3 ст. на дума.

Андрѣй П. Гуневъ

змѣнно причини нѣма да приема по-ния по случай именния си день 30 того.

г. Добричъ, 23 Ноемврий 1901 г.

ОДАВАМЪ собствената си кѫща, находяща се въ гр. Добричъ, улица „6-й ..мврий" подъ № 413.
За споразумѣние лично до мень въ гр. ..чъ.
2 **Георги Жековъ.**

..р. Добричъ 23 Ноемврий 1901 год.

Политическия животъ, който прѣкарахме ..вобождението, подъ единъ срѣдневѣко-деспотизмъ и първобитенъ степански ..ъ, създаде отъ насъ една дезорганизи-маса, пропита до коститѣ съ робски Стжпили на самостоятелна нога, създа-ѣ институции, които засѣгаха дълбоко ..шния животъ на страната, не съживиха ..и организмъ, защото бѣха плодъ на до-нията на извѣстни политически дѣятели, не държаха смѣтка на реалнитѣ отно-на обществениѣ сили. За туй нашата история се характеризира съ политиче-и економическа разнокжсаность и лип-сознателна борба за заздравяване тия ..туции. Наистина, процеса на разложе-старитѣ поминачни форми е бързъ и ..ителенъ, но бавно и трудно се създа-условията за единъ правиленъ конти-ненъ животъ. При такива условия, всич-чинания за усилване „народния суве-ритъ", проявени въ най-демократични на-, прѣдставляющи послѣднитѣ заключе-..я модерната мисъль, имать значение до ..ва, до колкото изразяватъ господствую-въ страната стрѣмления.

Ясно е слѣдъ това, защо ония прѣиму-..а, които нашата писана конституция дава ..рода, оставатъ мними, илюзорни; парла-рния животъ се обръща на пародия, а ..отизма скриванъ задъ „мнимия консти-нализмъ" цъвти и вирѣе. Естествено е защо при послѣдното флагрантно на-ние на конституцията отъ „*младоиде-*", борбата се изрази само въ кървави ..ти, безъ нѣкакви реални послѣдствия ..ата.

Обаче това безсилие на народа, проявено тъй очигледно въ послѣднитѣ събития, когато страната прѣкарваше най-сѫдбоносни и тревожни моменти, вмѣсто да ни стрѣсне да работимъ за усилване и закрѣпване на ония обществени и политически фактори находящи се въ редоветѣ на Народната партия, които биха издигнали отъ народния суверенитетъ гранитна скала, о която да се разбиватъ всички реакционни домогвания; вмѣсто да ни потикне да работимъ въ хармония съ исканията на съвременния прогресъ и култура; намѣсто успѣхитѣ на западно европейскитѣ държави въ обществено-политическо отношение да ни даватъ потикъ къмъ усѫществяване на идеали, които биха ни подготвили единъ по-разуменъ животъ: ний сме свидѣтели на едно ново движение, имѣющо за цѣль измѣнението на конституцията въ реакционенъ духъ т. е. създаване и въ България „горна камара", сенатъ и държавенъ съвѣтъ. Това ново движение, на чело съ г-нъ Рачо Петровъ, доктора на мъртвитѣ Дико Новевъ и извѣстния . . . . Минцесъ намира подкрѣпа у всички ония елементи, чиито надѣжди за живѣние за смѣтка на милия народъ — по една или друга причина — до сега сѫ оставали неудовлетворени. Е добрѣ, чий интересъ изисква тоя замахъ върху най-свѣтото и цѣнно за единъ народъ — неговата конституция, когато непоносими данъци, економически кризиси, природни стихии и пр. терзаятъ неговата душа и изкарватъ сълзи отъ очитѣ му? Интереса на гладнитѣ за власть сѫмни личности, на мрачната реакция, се готви да изкопае гробъ на всички придобития въ областьта на държавния и общественъ животъ! Тоя интересъ, тая ненасигна алчность и жажда за експлоатация и грабежъ, задушава всѣкакви благородни пориви, вчася развратъ и тероръ въ душата на българина — прави да залитва страната въ нѫтя на анархията . . .

Че това движение нѣма за цѣль да введе въ страната реформи въ прогресивенъ духъ, да запази „истинския демократизмъ", а само домогва лични цѣли се вижда отъ мотивитѣ, които движатъ „реформаторитѣ" за исканието имъ ревизия на конституцията. И наистина, споредъ тѣхъ злото било у непълнотата на нашата конституция и проистекающитѣ отъ нея закони, които не само не усигорявали народния суверенитетъ, но създавали личното, котерийно партизанство — источника на владѣющата въ страната съблазнителность . . . Но дали съ реализирането искането на „реформаторитѣ" — въвеждането сенатъ и държавенъ съвѣтъ ще се прѣмахнатъ всички злоупотрѣбления на държавнитѣ служители, личното партизанство и ще възтържествува народния суверенитетъ?

За да отговоримъ на този въпросъ длъжни сме да направимъ едно малко отклонение, да видимъ тия двѣ тѣла — сенатъ и държавенъ съвѣтъ — какви функции ще изпълняватъ въ държавния организмъ и да ли сѫ въ състояние да уреголиратъ държавната машина.

Въ втората камара — сенатъ, ще влизатъ: чиновничеството, военщината, учителството, духовенството . . . въобще всички ония съсловия, които фактически и юридически сѫ лишени отъ правото да пращатъ народни прѣдставители въ първата камара. Тѣ ще набиратъ своя контингентъ отъ най-интелигентната часть на нашето общество и по своето положение нѣма да допускатъ гласуването на закони противъ тѣхнитѣ интереси. Държавния съвѣтъ пъкъ, — членоветѣ на когото ще се назначаватъ отъ князя — ще контролира дѣйствията на държавнитѣ служители, ще провѣрява общинскитѣ, окръжни и прѣдставителски избори. Съ една дума, висшия контролъ въ управлението ще прѣмине въ ръцѣтѣ на *висшитѣ* слоеве отъ народъ, а държавний глава ще прѣстане да бъде прицѣлна точка на всѣкакви критики и недоволствия, които въ тоя случай ще тежатъ върху тая контрола.

Прѣди всичко сената и държавния съвѣтъ, ако и да раздѣлятъ висшата контрола съ князя, не сѫ въ състояние да гарантиратъ свободата и правата на гражданитѣ, защото въ тѣхъ влизатъ само прѣвилегировани слоеве отъ народа (нали ще има цензъ), чиито интереси сѫ прѣмо противоположни съ ония на останалия народъ. Днесъ изкъ за всѣка напрѣднала страна е да има конституция, която да дава най-голѣмъ просторъ за пълното и всестранно прѣдставление на цѣлата нация, инакъ, щомъ една обществена група се ползува съ прѣвилегиитѣ на политическата власть, за да задушава, или прѣчи на останалитѣ групи да взематъ участие въ управлението, тамъ свободата е разнжната на кръстъ. Освѣнъ това, нигдѣ отъ историята на другитѣ страни съ сенатъ и държавенъ съвѣтъ — за които говори и Монтескьо — ний не виждаме обществения животъ да тече въ такива форми, въ какъвто народния суверенитетъ да тържествува. Нима сенатъ и държавния съвѣтъ въ Англия спрѣха разбойническото заграбване на земята отъ земледѣлческата аристократия и замѣнението на 100 000 селяни съ овце?

Очевидно, не! Безъ рѣзко несходствени обществени класи, съ опрѣдѣлени класови интереси, никакви сенати и държавни съвѣти не сѫ въ състояние да замѣнятъ прѣмата контрола на народа. Тъй че, злото не е у нашата писана конституция, която, колкото и да е несъвършена, гарантира извѣстни права, а се гнѣзди въ политическата закъснѣлость, економическата безформеность и неопрѣдѣленость на масата.

Ако у насъ напослѣдъкъ тъй много говорятъ за „мирна революция отгорѣ", за учредяване „сенатъ и държавенъ съвѣтъ" — това показва, че ний дѣйствително прѣживѣваме едно тревожно врѣме, пълно съ мракъ и задуха, и ний би извършили непростимъ грѣхъ ако не издигнехме своя гласъ на възмущение и протестъ, противъ всички тия походи спрямо бѫдѫщето на единъ народъ, който до сега е далъ толкова жертви за осигорявание единъ по-добъръ конституционенъ животъ. Наистина повечето наши *либерални партии на власть и въ опозиция сѫ вършили всичко да дискредитиратъ конституционното управление*, обаче, това не може да ни прѣчи да цѣнимъ всички ония начинания за потикване масата въ вихра на съзнателнитѣ политически борби, чиято побѣда ще донесе истинско тържество на народния съверенитетъ.

МѢСТНИ

Изслѣдване причинитѣ на необикновеното изселване на мюслюманското население. На 16 и 17 того въ градътъ ни бѣха г. г. Варнен. градский началникъ и двама висши чиновници отъ Министерството на Вънкашнитѣ работи, които разпитваха по-първитѣ ни сѫграждани мюслюмани, въ това число и мюфтийския намѣстникъ, за причинитѣ на необикновеното изселване на мюслюманитѣ. Споредъ доставенитѣ ни свѣдѣния почти всички мюслюмани безъ разлика на партия признали прѣдъ горѣспомѣнатитѣ господа, че изселването се усилило отъ жестокосърдечностьта на Радославовата полиция прѣзъ 1899 и 1900 г., която при появяване на *единъ разбойникъ* край Армутлийска община биле правени *обири* за оржия изъ подъ ферджитѣ на мюслюманкитѣ; номонето ги съсипало; нѣкои кметове въ числото на които и нашия градски кметъ, задържали сумитѣ отъ продажбитѣ на движимитѣ имоти останали отъ починѣли мюслюмани, като съ това ставали причина да гладуватъ сирачетата . . .

Кметска заповѣдь № 123 и обявление № 5701. На основание протокола на комисията по прилагание мѣркитѣ за приготовляване страната ни противъ чумата сѫ издадени отъ нашето кметство горната заповѣдь и обявление въ които, като се прѣнерѫчватъ мѣркитѣ, които сѫгражданитѣ ни трѣбва да взематъ казва: „*чешмитѣ — хазнитѣ имъ (резервуаритѣ р.) — да се причистатъ и да се прѣгледатъ кюпцитѣ да ли сѫ на врѣдъ здрави и да ли не минаватъ прѣзъ, или много близо да нѣкой нездравословни мѣстности (нужденици, гробища, лерета), които ги намарсяватъ*".

Ний питаме кметството кой ще му изпълне тоя пунктъ отъ заповѣдьта?! . . . не то ли самото? . . . чудно . . .

Възъ основание чл. 90 буква д. отъ закона за устройството на въоржженитѣ сили е назначена въ гр. Шуменъ комисия, която да екзаменува младежитѣ мюслюмани учащи се за свещенослужащи и тѣзи, които сѫ слѣдвали и слѣдватъ въ „медресетата".

Комисията ще почне засѣданията си днесь и ще свърши на 26 того.

Тукашното Македоно-Одринско дружество въ засѣданието си отъ 26 м. м. слѣдъ като обсѫдило въпроса: какво повѣдение да държи дружеството спрямо сегашния съставъ на върховния Македоно-Одрински комитетъ е вземало съ абсолютно болшинство слѣдующето рѣшение:

I. „Изказва недовѣрие къмъ днешния съставъ на Върховния Македоно-Одрински комитетъ въ София, тъй като отъ досегашната му дѣятелность се вижда явно, че работи противъ прямитѣ интереси на роба и организацията и съ своитѣ груби обноски къмъ дружествата, прѣдизвиква нежелателни и излишни разправии, отъ които се замедлява хода на освободителното дѣло.

2). Апелира къмъ всички Македоно-Одрински дружества, които намѣратъ мотивитѣ за изказване недовѣрие къмъ днешния съставъ на Върховния Македоно-Одринския комитетъ за доста основателни, да послѣдватъ примѣра на Добричкото Македоно-Одранско дружество и да изпратятъ свои редовни делегати въ София, които да съставятъ извънреденъ конгресъ, за да се провѣрятъ дѣлата на настоящия комитетъ и да се избере новъ такъвъ.

Деньтъ на свикване на конгреса да е 16 Декемврий н. г.

III. До окончателното избиране на новъ комитетъ Добричкото Македоно-Одринско дружество прѣстава да има всѣкакво сношение съ състава на Върх. Мак.-Одринския комитетъ въ София и нѣма да указва съдѣйствие на членоветѣ му.

IV. Настоящия апелъ да се изпрати за свѣдение до Върх. Мак.-Одрински комитетъ и всички Македоно-Одрински дружества въ България".

Поканени сме, отъ почти всички каруцари и файтонджии, да замолимъ г-на Варненскѝ окр. инжинеръ да се разпорѣди и се поправи приврѣменния пѫтъ, край с. Аджимлеръ, по който сега пѫтуватъ всички пѫтници отъ и за Варна, до свършака направата на шосето, защото билъ много неудобенъ да не кажемъ невъзможенъ да се пѫтува по него съ пълни кола; а сѫщо да се построи и мостчето на километръ 7 до настѫпване на лошитѣ врѣмена.

Ний мислимъ, че тая молба е изпълнима, за това и отъ нашѝ страна замоляваме г-на инжинера, да удовлетвори часъ по-скоро справедливото желание на пѫтницитѣ по между градъгъ ни и Варна отъ една страна и отъ друга отъ селата на Варненска и Добричка околии.

Унтеръ-офицерското тѣло въ градътъ ни, на 17 того въ сѫбота прѣдстави въ полза на Българското дружество „Червения кръстъ" въ помѣщението на кавалерийската казарма, драмата **„Стефанъ Караджа"**; II) три живи картини и III) комедията „Тримата ефрейтора".

Прѣдставлението дадено, ако и отъ неопитни актьори, излѣзе доста сполучливо.

„Новъ листъ", като се приструва, че не знай сѫщинскитѣ мотиви на бламътъ, пита ни какви сѫ декларациитѣ и бѫдѫщитѣ аспирации на възможнитѣ замѣстници на настоящия ни общински съставъ? Отговаряме: *бѫдѫщето зависи отъ самитѣ граждани, които, ако искатъ да имать честенъ, дѣятеленъ общ. съвѣтъ, въ бѫдѫщитѣ избори да се съласятъ и си избератъ честни и почтени граждани за съвѣтници.*

По въпроса за мотивитѣ на бламъ, ний съ положителность твърдимъ, че петицията е била поднасяна г-ну редактору на в. „Новъ Листъ" и др. за прочитание и подписвание, но той отказалъ, като казалъ: „абе, не е моя работа".

Що се отнася до въпроса кой е инициативата за бламъ, съобщаваме, че тя е взета отъ 860 граждани, които сѫ и подписали петицията, на които и подписитѣ се провѣриха отъ специална анкета, която всичко установи . . .

Нѣколко земледѣлци отъ с. Сюйчукъ ни се оплакватъ, че до сега не сѫ биле получили за селото си градобитнината отъ мин. година. Ний не можемъ да се не чудимъ, каква прѣгрупана работа има бюрото за градобитнината, та за цѣли 2 години не е прѣсмѣтнало каква градобитнина се слѣдва да изплати на това село.

При това и наема за прѣвозване на прочутия ошуръ отъ м. г. още не е изплатенъ на земледѣлцитѣ, които сѫ изморили добитъка си, за да го прѣнасятъ и въ замѣна на това правителството е дало най строга заповѣдь *за събиране данъцитѣ до стотинка.* Не можеше ли сумата, която се пада на всѣки данакоплатецъ отъ градобитнината и прѣвоза на десятъка, да се прѣспадне отъ партидата на всѣки, та по такъвъ начинъ да се издължатъ на държавата полѣсно: или Каравеловъ мисли да си събере вземанката, а дълга на държавата къмъ данакоплатцитѣ да изплати отъ заема, който ще сключи, срѣщу залагането тютюневия монополъ?

Каравеловъ помага на земледѣлцитѣ Слѣдующата телеграма е отправена на 18 того до министра на финансиитѣ:

Обиръ. На 16 срѣщу 17 того въ 9 ½ вечерьта при Кара-Куртската чешмя станало пакъ обиръ. Разбойницитѣ биле трима. Обрали Мустафа Хаджиолу отъ с. Шаханджии и му взели четире наполеона, като го наранили тежко въ главата. Този е трети обиръ, но никой не е заловенъ.

(ОП) *бѣрза обѫрбова*

София — *Министру Финансиитѣ.*

Днесь бирника дойде въ селата ни, по екзекутивенъ начинъ събра данъцитѣ. Недобо длъжимъ отъ 1897—1899 г., а най-вече за 19 год. десятъкъ. Както миналитѣ 4 години; тъй тъзи година, урожая ни бѣ много слабъ. За сѣме прѣхрана нито зърно ни остана освѣнъ по ма кукурузъ. Добитъка болѣдува отъ „шанъ", нѣма цѣна. Ако сега се екзекутираме за ми литѣ и текущитѣ данъци, съвсѣмъ гладни и го оставаме и за напрѣдъ никакво земледелие можемъ направи. Молимъ срокъ до 15-й Ю 1902 г. до когато ще можемъ да изплатимъ данъцитѣ си.

За Богдайлийскитѣ и Каралийскитѣ да платци, упълномощенитѣ: Алекси Димовъ и К Юрлановъ.

Получи се въ редакцията ни една обст телственна дописка отъ единъ земледѣлецъ с. Пчеларово върху *сегашното положение на б арския земледѣлецъ.* Най-главния фактъ, въ който напира дописника е усилване отъ день денъ економическото имъ опропастяване.

„Отъ освобождението ни до днесъ, на дописника, ний, земледѣлцитѣ живѣемъ все голата надежда, че единъ денъ при нѣкой у жай, положението ни ще се поправи, но . . . н чиво се мамимъ! Ний сме вече затънали въ с такава пропость, щото никой не е въ състоя да ни извади, а камо ли 2—3 плодородни дини".

II. Дѣйствително, който се е интересов отъ живота на нашия земледѣлецъ, той м добрѣ знае, че почти 90 % отъ тѣхъ сѫ с юридически притежатели на имотитѣ си.

„Никой отъ насъ, казва дописника, н дошелъ до съзнанието да цѣни високото зна ние на своитѣ граждански и политически пр Всѣкой пѫть сме се влияли отъ разни шар танствующи и демагогствующи политикани, к то сѫ прѣмитѣ виновници на сегашното ни ложение. Тѣ всѣкой пѫть сѫ ни лъгали, че направятъ всичко за нашето повдигане, об отидатъ ли въ камарата тѣ мѫлчатъ и зѫб обѣлватъ, за да кажатъ нѣщо въ наша по Обѣщаваха, че ще намалятъ данъцитѣ, но освѣнъ гдѣто не устояха на обѣщанието си, и позорно се подиграваха, като вмѣсто нам ние, тѣ ни дадоха едно увеличение. Само родната Партия устоя на своето обѣщание, щото тя направи истинско намаление и пр нейния режимъ намъ ни бѣше сто пѫти по л отъ колкото при всички други режими".

Най-сетнѣ дописника казва, че една сѫ организация между всички земледѣлци, коя се опълчи за извоюване на своитѣ права. пъкъ да подържатъ тия, отъ които сѫ видѣли бро, може да ги спаси и постави на едно по жение по-добро сравнително сегашното.

Обща хроника.

Двубой на зодопой. Въ миналий бро издаваемий се въ гр. Варна в. „Нова Ера" ше двѣ антрифилета, съ които се закачаше с отъ управляющитѣ Варненската Търговска мара. Г. Секретаря на камарата Жеко Ми ловъ е челъ, че тия антрифилета визиратъ в докачили се и испратилъ секондантитѣ си чевъ и Несторовъ Г-ну Петръ Драгулеву, Вар ския Адвокатъ, когото считалъ за авторъ антрафилетата. Г-нъ П. Драгулевъ е отгово на тъзи покана, като испратилъ и той св секонданти — г. г. Г. Пасаровъ и К. Ран Секондантитѣ слѣдъ нѣколко срѣщи съста протоколъ, споредъ който Ж. Михайловъ търси удовлетворение, каквото той намѣри добро, отъ автора на антрифилетата, а не г. П. Драгулевъ, защото такива доказате които да остановяватъ че автора имъ е П. гулевъ не сѫ прѣдставени отъ Ж. Михай още повече, че и П. Драгулевъ отказалъ билъ той автора. Съ това секондантитѣ с шли свойта мисия.

Въ недѣля обаче, на 19 того въ 4 ч обѣдъ г. П. Драгулевъ вървящецъ по тре на градската градина, срѣщу Телеграфо-по

ция, въ гр. Варна съ броеница въ ржка и ци-
въ оста, останалъ изненаданъ отъ удърътъ
динъ бастунъ нанесенъ му по главата отъ Се-
таря на Търговската Камара Ж Михайловъ.
чката публика така сѫщо остана изненадана
всѣки се спрѣлъ на мѣстото си, за да види
какъвъ край може да докара такава една ван-
ска и неокачествима постѫпка. За единъ мо-
тъ бастунятъ на Ж. Михайлова. билъ хва-
. Бастунятъ на П. Драгулева взелъ да испълн-
а ролята на тоя на Ж. Михайлова само че
ху главата на тоя послѣдния. Още единъ мо-
тъ—бастунитѣ заловени въ едната ржка на
Драгулева, съ другата заловилъ Ж. Михай-
а за ухото, влаче го къмъ блиската чешма,
йки му: „Да те изуча азъ какъ се нападатъ
а на улицата, хай върви да те заведа на
ной . . . . . !

Единъ войникъ отъ флотилията и нѣколко
ждани най послѣ разтървали българскитѣ
нисти.

Ний четохме нѣколко пѫти въпросниті
рифилета и не можихме да разберемъ, какъ
Михайловъ е приелъ, че тѣ него именно ви-
тъ, освенъ че той е „гузенъ не гоненъ бѣ-
При туй положение и при обстоятелството,
о П. Драгулевъ е заявилъ, че той не е ав-
а на антрифилетата, ний се чудимъ на кура-
ъ на Ж. Михайлова да напада хората, по
ъвъ начинъ на улицата и не можемъ по ни-
начинъ да удобримъ тъзи му неокачествима
ѫпка.

Въ всѣки случай ний ще съберемъ подроб-
и безпрѣстрастни свѣдения по всичко отно-
е се до случката и ще дадемъ заключението
тогава, обаче не можемъ сега да не констата-
ме, че това е седмото публично нападание
редактори, отъ както се измѣни закона за
ата, който всѣки день ни донася такива пе-
ни и непрѣпоржчителни случки.

Варненската Постоянна Комиссия се е
знесла вече и по заявленията подадени отъ
елитѣ на Айорманската и Екисченската сел-
общини, като е уважила мотивитѣ прѣдста-
отъ тѣхъ противъ сегашнитѣ имъ общин-
съвѣти, които и е растурила.

Растуренъ е така сѫщо и Балчикския Град-
Общински Съвѣтъ и за тричленна комисия
значена: Благой Кирчевъ, за прѣдсѣдатель,
орски и единъ турчинъ, за членове.

Извѣстната гробница въ г. Руссе Мантовъ
Мечката" Маринъ на 13 того биле осѫдени
на шесть, а втория на осемъ мѣсеци
ниченъ затворъ, за гдѣто се изтезавали се-
итѣ въ затворитѣ по врѣме тръстенишкитѣ
ения. Ами „Добруджанския вълкъ" Арсе-
за касапничата му въ Шабла-Дуранъ-Ку-
на колко години ще осѫдятъ? . . .

Спорѣдъ доближенитѣ до Министра Прѣд-
теля Каравелова хора, се вече узнава, че и
рѣдовна сесия ще продължи още 2—3 мѣ-
свойте засѣдания, защото много отъ народ-
прѣдставители принадлѣжащи къмъ бол-
ството биле расколебани въ заема и било
но да не може Каравеловъ да го прокара,
ато сѫ продължи сесията, можали да ги кан-
писатъ . . . .

Министерството на правосѫдието г-нъ
въ е внесълъ въ народното ни събрание
ующия законопроектъ за измѣнение на чл.
44 и 45 отъ углавното сѫдопроизводство,
сище сѫ по отдаването подъ сѫдъ на чи-
нитѣ:

Чл. 44 се измѣни така: Възбуждането на
вно прѣслѣдване срѣщу длъжностни лица
административни и други вѣдомства за прѣ-
ления, извършени при испълнение на слу-
нитѣ имъ обязаности, става съ разрѣшение
адлѣжния окраженъ сѫдъ.

Чл. 45 се измѣнява така: Законнитѣ поводи
ъзбуждание на углавно прѣслѣдване срѣщу
ностни лица отъ административни и други
ства за прѣстѫления по службата имъ
ѫватъ въ надлѣжния прокурорски надзоръ.
урора ако не намѣри за нужно да се удо-
ри чрѣзъ дознание, извършено отъ него,
ователностьта на обвинението, и ка раз-
ние за възбуждание углавно прѣслѣдване
у такива длъжностни лица отъ окраженния
отдѣленае гражданско, което е длъжно
жено въ мѣсесечень срокъ, да се произнесетъ
прокурора. Ако окраженния сѫдъ не разрѣши
е възбуди углавно прѣслѣдване, прокурора
раво да обтѫжи опрѣдѣлението на окраж-
сѫдъ, прѣдъ апелативния сѫдъ, отдѣление
гражданско, въ седмодневенъ срокъ отъ постановлението му; апелативния сѫдъ, е длъженъ най-кѫсно въ мѣсеченъ срокъ отъ постѫпването на прѣписката да се произнесе по исканието на прокурора. Опрѣдѣлението на апелативния сѫдъ не подлежи на никакво обтѫжване".

Министра на Вѫтрѣшнитѣ работи г. Сарафовъ, е внесълъ въ събранието законопроектъ, който садържа твърдѣ важни измѣнения на закона за градскитѣ и селскитѣ общински управления. Като се взематъ прѣдъ видъ изложенитѣ мотиви, които придружаватъ законопроекта министра е ималъ прѣдъ видъ контролирание финансатѣ на общинитѣ и увеличаване съ 150 на сто *общинскитѣ врѣхнини*. Така напр. повишаватъ се врѣхнинитѣ върху патента. на гостилницитѣ, хотелитѣ, кафенетата и тютюнопродавницитѣ до 75 на сто (до сега бѣ до 25 на сто); върху патента на всички търговци и еснафи отъ 25 на сто сега на 50 на сто; **върху десятъка** до сега бѣ врѣхнината му само 10 на сто, сега ще сѫ узакони 25 на сто . . . И това се вика финансова политтка . . . за да се увеличатъ врѣхнинитѣ или даждията на населението не се иска много умъ, ни много знания, съ единъ замахъ на перото единъ министръ може да управи финансатѣ ни, стига дн не мисли за народа, именно за тоя народъ, когото лѫгаха до безобразие, че ще му се намалятъ данъцитѣ. Такова финансова политика мислимъ ний и вай послѣдния неспособникъ може да искара на явѣ.

Какво по лестно нѣщо отъ това Каравеловъ увеличава даждията на граждани и селени, въвѣжда монопола на тютюна и го залага на „чифутскитѣ банки", а Сарафовъ въ паралелъ па това увеличава врѣхнинитѣ; значи гражданитѣ ни търговци ако плащатъ 30000 л. патентъ ще платятъ 75 на сто общ. 22500 лева и 15 на сто окраженя, 5 на сто търговска камара, 5 на сто училищна или всичко ще платятъ 100 на сто врѣхнини т. е. 30000 л, патентъ и 30000 л. врѣхнини!!!...

Земледѣлцитѣ отъ цѣлата ни околия, които плащатъ сега 70000 лева десятъкъ и плащатъ 10 на сто общ. сега ще плащатъ 25 на сто = 175000 врѣхнина общинска, безъ окражената, училищната и др. врѣхнини. На това може се каза, че и бабитѣ могатъ по такъвъ начинъ, да оправятъ финан. политика на дѫржавитѣ ... **Дѣла и думи?!!...**

Д. Но. 139 — 900 год

ОБЯВЛЕНИЕ
№ 4254

Съобразно испълнителний листъ № 5269 издаденъ отъ I Добришкий Мировий Сѫдия на 16 Декем. 1900 г., въ полза на Иванъ Титевъ отъ с. Чифл. Мусу Бей, противъ Злати Гунчевъ отъ гр. Добричъ, за 504 лева, обявявамъ, че отъ 23 Ноем. до 24 Декем. т. г. часа до 5 слѣдъ обѣдъ и послѣ правонаддаване 5 % на слѣдующия день въ канцеларията си въ гр. Добричъ ще продавахъ слѣдующия длъжниковъ недвижимъ имотъ находящъ се въ землището на гр. Добричъ, именно: 1) Една кѫща въ II участъкъ № 494 на гр. Добричъ съ 4 отдѣления за живѣние и салонче, направена отъ кирпичъ и прътъ, измазана съ кречъ и покрита съ керемиди. Съ дължина т. е. лице 11 метра, височина 2 м. 20 с. м. и дълбочина 6 м. съ дворово пространство 130 квадратни метра, съ граници: Калчо Ивановъ, Ст. Гунчевъ, Колю Скорчевъ и улица „Раковска", оцѣнена за 550 лева.

Наддаването ще почне отъ оцѣнката. Желающитѣ могѫтъ да се явяватъ въ канцеларията въ присѫтственитѣ дни и часове за наддаване.

гр. Добричъ, 10 Ноемврий 1901 год.

I Сѫд. Приставъ: Пиневъ

Д. Но. 1459 1899 год.

ОБЯВЛЕНИЕ
№ 4265

Съобразно испълнителний листъ Но. 5715 издаденъ отъ I Добришкий Мировий Сѫдия на 7 Декемврий 1899 год., въ полза на Ахмедъ Кажмовъ отъ Добричъ, противъ Христо Папайтовъ отъ гр. Добричъ за 88 лева, обявявамъ че отъ 23 Ноем. до 24 Декемврий т. г. часа до 5 слѣтъ обѣдъ и послѣ правонаддаване 5 %, на слѣдующия день въ канцеларията си въ гр. Добричъ ще продавамъ слѣдующия длъжниковъ недвижимъ имотъ находящъ се въ землището на гр. Добричъ именно: 1) Нива „Алмалѫ Бургу", отъ 10 декара, оцѣнена за 40 л.; 2) Нива „Шуменски пѫтъ", отъ 15 декара за 60 л.

Наддаването ще почне отъ оцѣнката. Желающитѣ могѫтъ да се явяватъ въ канцеларията въ присѫтственитѣ дни и часове за наддаване.

Гр. Добричъ, 10 Ноемврий 1901 год.

I Сѫд. Приставъ: Пиневъ

Д. Но. 795—899 год.

ОБЯВЛЕНИЕ
№ 4304

Съобразно испълнителний листъ Но. 373 издаденъ отъ II Добришкий Мировий Сѫдия на 20-й Януарий, въ полза на Еболензъ Еф. Вахабовъ изъ гр. Добричъ противъ Исса Бейтуловъ отъ с. Касаплий, за 50 лева, обявявамъ, че отъ 23 Ноемв. до 24 Декем. т. г. часа до 5 слѣдъ обѣдъ и послѣ правонаддаване 5% на слѣдующия день въ канцеларията си въ гр. Добричъ ще продавамъ слѣдующитѣ длъжникови недвижими имоти находящи се въ землището на с. Касаплий именно: 1) Една кѫща въ с. Касаплий, съ 3 отдѣления съ дамъ, при дължина 21.60 м., широчина и височина 2.40 метра направена отъ керпичи покрита съ прастъ въ дворово пространство около 500 кв. метра съ граници: Керимъ Алишъ Мечидовъ, пѫтъ и притежателя оцѣнена 30 лв. 2) Нива „Айдънбейски пѫтъ" отъ 16 декара съ граници; Мурадъ Х. Юсеиновъ, правителствена нива и Мелеклерски нива оцѣн. 120 лв.

Наддаването ще почне отъ оцѣнката. Желающитѣ могѫтъ да се явяватъ въ канцеларията въ присѫтственитѣ дни и часове за наддаване.

Гр. Добричъ 10 Ноемвр. 1901 год.

I Сѫд. Приставъ: Пиневъ

Д. Но 1842 1900 год.

ОБЯВЛЕНИЕ
Но 4250

Съобразно испълнителний листъ Но 4513 издаденъ отъ I Варненский Град. Мировий Сѫдия въ 26 Септемврий 1901 год., въ полза на Георги Желевъ С-іе отъ гр. Варна, противъ Андрѣя Г. Христивъ отъ гр. Добричъ, за 393 лева златни, обявявамъ, че отъ 23 Ноемврий до 24 Декемврий часа до 5 слѣдъ обѣдъ и послѣ правонаддаване 5 на сто на слѣдующия день въ канцеларията си въ гр. Добричъ ще продавамъ слѣдующия длъжниковъ недвижимъ имотъ находящъ се въ землището на гр. Добричъ именно, 1) Нива отъ единъ дюгенъ подъ Но 595 въ II участъкъ на гр. Добричъ, направенъ отъ тухли и камъкъ и покритъ съ керемиди при широчина 6 метра, дълбочина 8 метра и височина 4 80 метра съ граници: Илия Пѣевъ, Х. Артюнъ Х. Капреловъ, наслѣдницитѣ на Калчо Бобчевски и улица Варненска, оцѣнена за 400 лева.

Наддаването ще почне отъ оцѣнката. Желающитѣ могатъ да се явяватъ въ канцеларията въ опрѣдѣлений день и часъ за наддаване.

Гр. Добричъ, 10 Ноемврий 1901 год.

I Сѫдебенъ Приставъ: Пиневъ

Д. Но 46/1900 год.

ОБЯВЛЕНИЕ
Но 4252

Съобразно испълнителний листъ Но 2065 издаденъ отъ I Добричский Мировий Сѫдия на 26 Априлъ 1900 год. въ полза на Тодоръ Христовъ отъ гр. Добричъ, противъ Игнатъ Добревъ отъ гр. Добричъ, за 234 лева, обявявамъ, че отъ 23 Ноемврий до 24 Декемврий т. г. часа до 5 слѣдъ обѣдъ и послѣ правонаддаване 5 на сто на слѣдующия день въ канцеларията си въ гр. Добричъ ще продавамъ слѣдующия длъжниковъ недвижимъ имотъ находящъ се въ землището на гр. Добричъ именно, 1) Кѫща Но 17 съ двѣ стаи за живѣние построена отъ прътъ съ калъ, покрита съ керемиди, съ дължина—лице 8·75 метра, ширина 5·50 метра и височина 1·95 метра. Лема слѣпена съ кѫщата съ двѣ отдѣления (мутфакъ и килеръ) построена отъ кирпичъ съ покривъ керемиденъ, полусъборена, съ лице 3·60 метра, ширина 5·50 метра и височина 1 метръ. Втора кѫща съ една стая за живѣние, построена отъ кирпичъ, съ покривъ керемиденъ съ лице — дължина 6·90 метра, ширина 3·70 метра и височина 1·80 метра. Дамъ слѣпенъ съ II-та кѫща, построенъ отъ прътъ и калъ съ покривъ керемиденъ, полусъборенъ съ дължина- лице 8·90 метра, ширина 3·70 метра и височина 1·40 метра. Общъ дворъ отъ 675 кв. метра и кладенецъ въ двора при страни: Дамитръ Чорловски, Недѣлко Гроздевъ, Милина Анденова, Сѫби Игнатевъ, Ганю Петровъ и улица „Св. Тройца", всичко оцѣнена за 250 лева.

Наддаването ще почне отъ оцѣнката. Желающитѣ могатъ да се явяватъ въ канцеларията въ опрѣдѣлений день и часъ за наддаване.

Гр. Добричъ, 10 Ноемврий 1901 год.

Сѫд. Приставъ: Пиневъ.

Дѣло Но. 408 1901 г.

ОБЯВЛЕНИЕ
№. 4255

Съобразно испълнителний листъ Но 500 издаденъ отъ Руссенский Окраженъ Сѫдъ на 17 Януарий 1901 год., въ полза на Дружеството „Герданъ" гр. Руссе, противъ Никола Пенчевъ отъ гр. Добричъ за 1150 лева, обявявамъ, че отъ 23 Ноемврий до 24 Декемврий т. г. часа до 5 слѣдъ обѣдъ и послѣ правонаддаване 5 на сто на слѣдующия день въ канцеларията си въ гр. Добричъ ще продавамъ слѣдующия длъжниковъ недвижимъ имотъ находящъ се въ землището на гр. Добричъ именно, 1) Една кѫща въ гр. Добричъ 1 уч. съ три отдѣления за живѣние и едно салонче съ маза, покрита съ керемиди а измазана съ кречъ, направена отъ кирпичъ, лице 12 метра 60 с. м. височина 2 метра 50 с. м. и дълбочина 5 метра съ дворово пространство отъ 600 кв. метра, при съсѣди: Иванъ Бъчваровъ, Д. Списаревски, пѫтъ и улица „Св. Тройца", оцѣнена за 500 лева.

Наддаването ще почне отъ оцѣнката. Желающитѣ могатъ да се явяватъ въ канцеларията въ присѫтственитѣ дни и часове за наддаване.

Гр. Добричъ, 10 Ноемврий 1901 год.

I Сѫдебенъ Приставъ: ПИНЕВЪ

Д. Но. 305|901 г.

ОБЯВЛЕНИЕ
№ 4257

Съобразно изпълнителний листъ Но 3487 издаденъ отъ II Добричкий Мировий Съдия на 18 Юлий 1901 год., въ полза на Братия А. Новрозиановн отъ с. Мусу-Бей, противъ Станчо Момчевъ отъ с. Мусу-Бей, за 300 лева, обявявамъ, че отъ 23 Ноемврий до 24 Декемврий т. г. часа до 5 слѣдъ обѣдъ и послѣ правоназдаване 5 на сто на слѣдующия день въ канцеларията си въ гр Добричъ ще продавамъ слѣдующитѣ длъжникови недвижими имоти находящи се въ землището на с. Мусу-Бей именно, 1) Нива „Каралийска Могила", 12·9 декара, за 12·90 лева; 2) Нива „Текенски нѫтъ", 5 декара за 5 лева; 3) Нива „Папаиръ ери", 14 декара за 14 лева; 4) Нива „Чалѫкъ кула", 16 декара за 16 лева; 5) Нива „Карамалъ ери", 8 декара, за 8 лева; 6) Нива „Ташлѫ юкъ", 7 дек. 4 ара, за 7·40 лева; 7) Нива „Мешели югъ", 11 дек. 5 ара, за 11·50 лева. 8) Нива „Голѣма могила", 25 дек. 7 ара, за 25·70 лева 9) Нива „Илавлѫкъ кулаа", 16 дек. 6 ара, за 16·60 лева 10) Нива" Караачъ полу", 13·4 декара, за 13·40 лева 11) Нива „Дурбалѫ кулаа". 23·9 декара, за 23·90 лева; 12) Нива „Среденъ бой", 8·8 декара, за 8·80 лева; 13) Нива „Асмаларъ", 20·5 декара, за 20·50 лева; 14) Една кѫща отъ 3 отдѣления съ дамъ, сая и хамбаръ при дължина 2 ·60 м., широчина 6 метра и височина 2 метра, направена отъ камъкъ и пърти, а покрита съ керемиди съ дворово пространство 2500 кв. метра съ граници: Минко Момчевъ, Хюсеинъ Исмаиловъ, нѫтъ и бозлукъ оцѣнена за 80 лева.

Наддаването ще почне отъ оцѣнката. Желающитѣ могатъ да се явяватъ въ канцеларията въ присѫтственитѣ дни и часове за наддаване.

Гр Добричъ, 29 Ноември 1901 год.

I Съдебенъ Приставъ: Пиневъ

Д. Но. 181—1901 год.

ОБЯВЛЕНИЕ
Но 4258

Съобразно изпълнителний листъ Но 522 издаденъ отъ Козлуджанский Мировий Съдия на 6 Мартъ 1893 год. въ полза на Варненската Землед. Касса, противъ Стоянъ Анастасовъ живущъ въ с. Ай-Ормань, за 170 лева, обявявамъ, че отъ 23 Ноемврий до 24 Декемврий т. г. часа до 5 слѣдъ обѣдъ и послѣ правоназдаване 5 на сто на слѣдующия день въ канцеларията си въ гр. Добричъ ще продавамъ слѣдующитѣ длъжникови недвижими имоти находящи се въ землището на с. Ай Ормань именно, 1) Нива „Дере Тарла", 11 декара 5 ара, оцѣнена за 46 лева; 2 Нива „Индже полъ" 5 декара и 1 аръ, оцѣнена за 100·40 лева; 3) Нива „Дере бою" 9 дек 2 ара, оцѣнен. за 37 лева; 4) Нива „Могилитѣ", 10·2 декара, оцѣнена за 40·80 лева; 5) Нива „Началѫ мера", 7·6 декара, оцѣн. за 30·40 лева; 6) Нива „Хаджи кору", 24 декара 3 ара, оцѣнена за 97·20 л.; 7) Нива „Хаджи кору", 15 дек. 1 аръ, оцѣнена за 60·70 л.; 8) Нива „Гьокче-юкъ", 65 декара за 250 лева; 9) Нива „Пандъклѫкъ" 4 декара, оцѣнена за 16 лева.

Наддаването ще почне отъ оцѣнката. Желающитѣ могатъ да се явяватъ въ канцеларията въ присѫтственитѣ дни и часове за наддаване.

Гр. Добричъ, 10 XI 901 год.

I Съдебенъ Приставъ: Пиневъ.

Д. Но 691—901 год.

ОБЯВЛЕНИЕ
Но 4261

Съобразно изпълнителний листъ Но 5831 издаденъ отъ Варненский Окраженъ Съдъ на 28 Априлъ 96 год. въ полза на В. С-іе Ст. Пѫевъ отъ гр. Варна, противъ Лазаръ Велчевъ живущъ въ с. Софуларъ за 1318 лева 50 ст., обявявамъ, че отъ 23 Ноемврий до 24 Декемврий т. г часа до 5 слѣдъ обѣдъ и послѣ правоназдаване 5 на сто на слѣдующия день въ канцеларията си въ гр Добричъ ще продавамъ слѣдующия длъжниковъ недвижимъ имотъ находящъ се въ землището на гр. Добричъ именно, 1) Кѫща съ двѣ отдѣления за живѣение и една мазза подъ единъ покривъ, построена отъ пърги и камъкъ и покрита съ керемиди при дължина 14·20 метра, ширъ 5 метра и височина 4 метра съ дворово пространство отъ 250 кв. метра съ страни: Слѣна улица, нѫтъ, Ради Рафаиловъ и Реджебъ Хасановъ, оцѣнена за 500 лева.

Наддаването ще почне отъ оцѣнката. Желающитѣ могатъ да се явяватъ въ канцеларията въ присѫтственитѣ дни и часове за наддаване.

Гр. Добричъ 10 Ноемврий 1901 год.

I Съдебенъ Приставъ: Пиневъ

Д. Но 25—901 год.

ОБЯВЛЕНИЕ
Но 4263

Съобразно изпълнителний листъ Но 9268 издаденъ отъ Варненский Окраженъ Съдъ на 17 Юлий 901 г., въ полза на Братия Генови отъ гр. Варна, противъ Димо Раевъ отъ с. Кючюкъ акъ пунаръ, за 3160 лева 20 ст., обявявамъ, че отъ 23 Ноемврий до 24 Декемврий т. г. часа до 5 слѣдъ обѣдъ и послѣ правоназдаване 5 на сто на слѣдующия день въ канцеларията си въ гр. Добричъ ще продавамъ слѣдующия длъжниковъ недвижимъ имотъ находящъ се въ землището на гр. Добричъ именно: Кѫща на два етажа на горния етажъ съ 4 отдѣления за живѣение и единъ мутфакъ построена отъ камакъ и пръти, а покрита съ керемиди. Единъ сайвантъ и единъ кладенецъ въ двора. Кѫщата при дължина 13·50 метра, ширъ 7·10 метра и височина 3·90 метра, съ дворово пространство отъ 750 кв. метра, съ граници: Димитръ Господиновъ, Иванъ Колевъ, Глуха улица и нѫтъ, оцѣнена за 1500 лева

Наддаването ще почне отъ оцѣнката. Желающитѣ могатъ да се явяватъ въ канцеларията въ присѫтственитѣ дни и часове за наддаване.

Добричъ, 10 Ноемврий 1901 год.

I Съдебенъ Приставъ: Пиневъ.

Д. Но 154 1900 год.

ОБЯВЛЕНИЕ
Но 4303

Съобразно изпълнителний листъ Но 617 издаденъ отъ II Добричкий Мировий Съдия на 22 Февруарий 900 г. въ полза на Петръ Костовъ отъ с. Хошкадемъ противъ покойния Илия Стаматевъ отъ с. Кара Куртъ, за 281 лева 30 ст., обявявамъ, че отъ 23 Ноемврий до 24 Декемврий т. г. часа до 5 слѣдъ обѣдъ и послѣ правоназдаване 5 на сто на слѣдующия день въ канцеларията си въ гр. Добричъ ще продавамъ слѣдующитѣ длъжникови недвижими имоти находящи се въ землището на с. Кара Кургъ именно: 1) Нива „Баиръ ардѫ", 20 декара 4 ара, оцѣнена 80 лева. 2) Нива „Панклѫкъ", 19 декара оцѣнена 76 лева. 3) Нива „Атешли" 63 декара оцѣнена 252 лева. 4) Нива „Мусгафакъ" 22 декара оцѣнена 88 лева.

Наддаването ще почне отъ оцѣнката. Желающитѣ могатъ да се явяватъ въ канцеларията въ присѫтственитѣ дни и часове за наддаване.

гр Добричъ, 10 Ноемврий 1901 год.

I Съдебенъ Приставъ: Пиневъ

Д. Но 1407—1900 год.

ОБЯВЛЕНИЕ
Но 4305

Съобразно изпълнителний листъ Но 2396 издаденъ отъ II Добричкий Мировий Съдия на 6 Юний 1900 год., въ полза на Иванъ Марчевъ, отъ гр. Добричъ, противъ Салимъ Мусгафовъ отъ с. Мусу-бей, за 525 лева и др., обявявамъ, че отъ 23 Ноемврий до 24 Декемврий т. г. часа до 5 слѣдъ обѣдъ и послѣ правоназдаване 5 на сто на слѣдующия день въ канцеларията си въ гр. Добричъ ще продавамъ слѣдующитѣ длъжникови недвижими имоти находящи се въ землището на с. Мусу-бей, именно: 1) Кѫща и дамъ общо здание, построена отъ простъ дървенъ материялъ съ пръти и калъ, съ керемиди покрита, съ 2 стаи за живѣение и едно отдѣление дамъ за добитъкъ, съ дворъ 2 декара, оцѣнена 50 лева; 2) Селище — праздно мѣсто 3 декара, оцѣнено 10 лева 3) ½ часть отъ кладенецъ оцѣненъ 40 лева; 4) Нива „Прекъ Чукуру", 27 декара, оцѣнена 27 лева; 5) Нива „Касаплийски синоръ" 34 декара, оцѣнена 34 лева; 6) Нива „Харманлѫкъ полу", 29 декара, оцѣнена 29 лева; 7) Нива „Ергювемли Мезарк", 15 декара, оцѣнена 15 лева; 8) Нива „Кара ачъ полу", 55 декара, оцѣнена 55 лева и 9) Нива „Караачски нѫтъ", 57 декара, оцѣнена 57 лева Имота е заложенъ на Добричската Земледѣлческа Касса по ипотека за 500 лева.

Наддаването ще почне отъ оцѣнката. Желающитѣ могатъ да се явяватъ въ канцеларията въ присѫтственитѣ дни и часове за наддаване.

гр. Добричъ 23 Ноемврий 1901 год.

I Съдебенъ Приставъ: Пиневъ

Д. Но. 383/901 год

ОБЯВЛЕНИЕ
Но 4256

Съобразно изпълнителний листъ Но. 5960 издаденъ отъ II Добричкий Мировий Съдия на 20 XII 900 год., въ полза на Махмудъ Бекдиновъ отъ гр. Добричъ противъ Хасанъ Гафаровъ отъ с Хошъ-Кадемъ за 73 лева, обявявамъ че отъ 23 Ноември до 24 Декемврий тек. г. часа до 5 слѣдъ обѣдъ и послѣ правоназдаване 5% на слѣдующия день въ канцеларията си въ гр. Добричъ ще продавамъ слѣдующитѣ длъжникови недвижими имоти находящи се въ землището на Хошъ Кадемъ именно: 1) ¼ часть отъ една кѫща и оборъ подъ единъ покривъ при височина метръ, дължина 8 м. и широчина 7 метра направена отъ кирпичъ и пръти, покрита съ керемиди съ дворово пространство отъ 3 декара съ граници: Бѫлко Атанасовъ, отъ двѣтѣ страни, бозлукъ и нѫтъ оцѣнена за 10 лева; 2) ½ отъ нивата „Киреслиръ" 11.7 декара за 2 лева, 3) ½ отъ нивата „Срѣщу село", 27.8 декара оцѣн. за 3 лева 4) ½ отъ нивата „Текнеликъ", 17.2 декара за 4 лева, 4) ½ отъ нивата „Текнеликъ", 18.3 декара, за 3 лева и 6) ½ отъ нивата „Кладенчето" 19 декара 2 ара за 4 лева.

Наддаването ще почне отъ оцѣнката. Желающитѣ могатъ да се явяватъ въ канцеларията въ присѫтственитѣ дни и часове за наддаване.

Гр. Добричъ, 10 XI 901 год.

I Съдебенъ Приставъ: Пиневъ

Д. Но. 722—901 год

ОБЯВЛЕНИЕ
№ 4259

Съобразно изпълнителний листъ Но. 2247 издаденъ отъ I Добричкий Мировий Съдия на 26 V 901 г., въ полза на Стоянъ Ковачевъ отъ Добричъ противъ Бенка Юр. Ковачева настойница отъ Добричъ за 747 лева, обявявамъ, че отъ 23 Ноемврий до 24 Декемврий т. г. часа до 5 слѣдъ обѣдъ и послѣ правоназдаване 5% на слѣдующия день въ канцеларията си въ гр. Добричъ ще продавамъ слѣдующия длъжниковъ недвижимъ имотъ находящъ се въ землището на гр. Добричъ именно: 1) Една кѫща едноетажна съ три отдѣления мутфакъ, одая приспособена за живѣение, въ гр Добричъ I участъкъ построена съ тухли и половината отъ пръти и камакъ е покрита съ керемиди, при дължина 21.90 м., ширъ 4. 0 м и височина 3.80 м. и 1.70 метра т. е. на едната страна по висока а другата по ниска съ дворово пространство отъ 550 кв. метра съ граници: Отъ двѣ страни Ст Ив. Поповъ, Генчо Ивановъ и улица „Асенова", оцѣнена за 700 лева.

Наддаването ще почне отъ оцѣнката. Желающитѣ могатъ да се явяватъ въ канцеларията въ присѫтственитѣ дни и часове за наддаване.

Гр. Добричъ 10 Ноемврий 1901 год.

I Съдебенъ Приставъ ПИНЕВЪ

Д. Но. 376—901 год.

ОБЯВЛЕНИЕ
Но. 4260

Съобразно изпълнителний листъ Но. 376 издаденъ отъ I Добричкий Мировий Съдия на 20 II 901 г., въ полза на Демиръ Атанасовъ повѣр. на Мехмедъ Шириновъ отъ Добричъ, а противъ Ибриамъ Суютчуклу Хасановъ отъ гр. Добричъ, за 127 лева, обявявамъ, че отъ 23 ноемврий до 24 декемврий т. г. часа до 5 слѣдъ обѣдъ и послѣ правоназдаване 5 на слѣдующия день въ канцеларията си въ гр. Добричъ ще продавамъ слѣдующия длъжниковъ недвижимъ имотъ находящъ се въ землището на гр. Добричъ именно, 1) ½ часть отъ една кѫща съ двѣ отдѣления, хамбаръ и дамъ въ гр. Добричъ III уч. направена отъ камакъ и покрита съ керемиди при дължина 14 метра, ширъ 3 метра и височина 2.50 метра съ дворово пространство отъ 1300 кв. метра, съ страни: Реджебъ Джадиевъ, отъ двѣ страни нѫтъ и Майсторъ Сали Аця, оцѣнена за 50 лева.

Наддаването ще почне отъ оцѣнката. Желающитѣ могатъ да се явяватъ въ канцеларията въ присѫтственитѣ дни и часове за наддаване.

Гр. Добричъ 10 Ноемврий 1901 год.

I Съд. Приставъ: Пиневъ

Д. Но 1073—1901

ОБЯВЛЕНИЕ
№ 4264

Съобразно изпълнителний листъ Но. 2429 издаденъ отъ I Добричкий Мировий Съдия на 9 Юний 901 год., въ полза на Дружеството „Гирданъ", гр. Добричъ противъ Зийнебъ Хрюстемова наслѣдница на пок. си мѫжъ Хрюстемъ Антулловъ отъ Добричъ за 130 л. обявявамъ, че отъ 23 Ноемврий до 24 декемврий т г. часа до 5 слѣдъ обѣдъ и послѣ правоназдаване 5% на слѣдующия день въ канцеларията си въ гр. Добричъ ще продавамъ слѣдующия длъжниковъ недвижимъ имотъ находящъ се въ землището на гр. Добричъ Но. 50 съ 4 отдѣления за живѣение, направена отъ кирпичъ, покрита съ керемиди при дължина 16 м. ширъ м. и височина 2.50 м. съ дворово пространство отъ 760 кв. метра, съ граници: Аривъ Сюнитчи Казакъ Сюлюманъ Тодора Славова и Зюкре Хосманъ, оцѣнена за 100 лева.

Наддаването ще почне отъ оцѣнката. Желающитѣ могатъ да се явяватъ въ канцеларията въ присѫтственитѣ дни и часове за наддаване

Гр. Добричъ, 10 Ноемврий 1901 год.

I Съдебенъ Приставъ: Пиневъ

Д. Но 790|896 год.

ОБЯВЛЕНИЕ
Но 4249

Съобразно изпълнителний листъ № 4328 издаденъ отъ II Добрички Мировий Съдия на 2 XI 96 г., въ полза на Александръ Трифоновъ с. Богданово, противъ Андонъ Колевъ отъ с. Богданово за 540 лева, обявявамъ, че отъ 23 Ноемврий до 24 Декемврий т. г. часа до 5 слѣдъ обѣдъ и послѣ правоназдаване 5% на слѣдующия день въ канцеларията си въ гр. Добричъ ще продавамъ слѣдующитѣ длъжникови недвижими имоти находящи се въ землището на с. Богданово именно: 1/ Нива на „Кокарджа-Полска нѫтъ" отъ 11 декара, 4 ара, оцѣнена за 24 лева 80 ст. 2| Нива на „Чикмаеъ Полу" отъ 5 декара 2 ара, оцѣнена за 10 л. 40 ст.; 3| Нива на „Карасолукъ", 8 декара 3 ара оцѣнена за 6.60 лева; 4| Нива на „Пѫндъклѫкъ", 9 дек 8 ара, оцѣн. за 19.60 лева; 5| Нива на „Гробища", 13 дек 8 ара, оцѣн. за 27.60 л.; 6| Нива на „Николовари" 18 дек 8 ара оцѣнена за 37.60 лева, 7| Нива на „Токманъ Тарла" 7 декара 3 ара, оцѣнена за 17.60 лева; 8| Нива на „Черванта Шума", 6 декара 2 ара, оцѣн. за 12.40 лева; 9| Нива „Ай-Орманеки нѫтъ", отъ 5 д. 9 ара, за 11.80 л.; 10| Нива на „Ай-Орманеки нѫтъ" 6½ декара, оцѣнена за 13 лева и 11| Нива на „Могилата" отъ 4 дек. 2 ара, оцѣн. за 8.40 л.

Наддаването ще почне отъ оцѣнката Желающитѣ да се явяватъ въ канцеларията въ присѫтственитѣ дни и часове за наддаване

Гр. Добричъ 10 XI—1901 год.

I Съдебенъ Приставъ: Пиневъ.

Д. Но 96 |1900 год

ОБЯВЛЕНИЕ
Но 4251

Съобразно изпълнителний листъ № 533 издаденъ отъ II Русенский Град. Мировий Съдия на 5 II 901 г., въ полза на Дружеството „Гирданъ" гр Русе, противъ Юрданъ Х. Раевъ отъ г. Добричъ, за 270 лева, обявявамъ, че отъ 23 Ноемврий до 24 Декемврий т г. часа до 5 слѣдъ обѣдъ и послѣ правоназдаване 5% на слѣдующия день въ канцеларията си въ гр. Добричъ ще продавамъ слѣдующия длъжниковъ недвижимъ имотъ находящъ се въ землището на гр. Добричъ I уч. отъ 553 кв. метра, съ граници: Дянко Стояновъ, Г. Геновъ, Бр. Ганеви и улица „Сливница", оцѣнена за 200 лева

Наддаването ще почне отъ оцѣнката. Желающитѣ могатъ да се явяватъ въ канцеларията въ опрѣдѣлени день и часъ за наддаване.

Гр. Добричъ, 10 XI 1901 год,

I Съдебенъ Приставъ Пиневъ

Д. Но. 1387 1900 год.

ОБЯВЛЕНИЕ
Но 4253

Съобразно изпълнителний листъ № 3723 издаденъ отъ I Добрички Мировий Съдия на IX 900 г., въ полза на Милка Генчевъ отъ гр. Добричъ противъ Колю Г. Янковъ отъ гр. Добричъ за 112 лева, обявявамъ, че отъ 23 Ноемврий до 24 Декемврий т. г. часа до 5 слѣдъ обѣдъ и послѣ правоназдаване 5% на слѣдующия день въ канцеларията си въ гр Добричъ ще продавамъ слѣдующия длъжниковъ недвижимъ имотъ находящъ се въ землището на гр. Добричъ именно: 1) Нива „Кѫштето" 8 декара, оцѣнена за 40 лева и 2| Нива „Кюклукъ-полу", отъ 6 дек оцѣнена за 40 лева.

Наддаването ще почне отъ оцѣнката. Желающитѣ могатъ да се явяватъ въ канцеларията въ присѫтственитѣ дни и часове за наддаване.

Гр. Добричъ, 10 XI 1901 год.

I Съдебенъ Приставъ: Пиневъ

Д. Но. 739|904 год.

ОБЯВЛЕНИЕ
Но 4254

Съобразно изпълнителний листъ Но. 924 издаденъ отъ I Добр. Мировий Съдия на 28 II 901 г., въ полза на Русчушкото Д-во „Гирданъ", противъ Игнатъ Стефановъ отъ г. Добричъ, за 742 лева 80 ст. обявявамъ, че отъ 23 Ноемврий до 24 Декемврий т. г. часа до 5 слѣдъ обѣдъ и послѣ правоназдаване 5 на слѣдующия день въ канцеларията си въ г. Добричъ ще продавамъ слѣдующия длъжниковъ недвижимъ имотъ находящъ се въ землището на гр. Добричъ именно: 1) 2/3 кѫщи въ Добричъ построена отъ простъ дървенъ материялъ покрита съ керемиди, разпрѣдѣлена на 2 отдѣления съ дължина 9 метра, широчина 5 метра и височина 2 м. 30 с. м. съ дворово пространство отъ 450 кв. метра, при страни: Петръ К. Дурмушлиевъ Митко Кара Желевъ и отъ двѣтѣ страни нѫтъ, оцѣнена за 450 лева.

Наддаването ще почне отъ оцѣнката. Желающитѣ могатъ да се явяватъ въ канцеларията въ присѫтственитѣ дни и часове за наддаване.

Гр. Добричъ, 10-XI 901 г.

I Съдеб. Приставъ: Пиневъ

Отговорникъ В. Колевъ

Варна, Печатния на Хр. Н. Войниковъ.